

עלִי הַגָּהָה

דְּבָרֶכֹת

עֲרֵב יוֹחָכָם פָּה ה'תְּשִׁמְךָ ג

אַחֲרֵי תְּפִילַת מְנֻחָה, וְלִתְלְמִידִים לִפְנֵי כָּל נְדָרִי

יָצָא-לָאוֹר לִעֲרֵב יוֹחָכָם פָּה ה'תְּשִׁפְךָ ג

בְּפָעָם הַרְאָשׁוֹנוֹה

יָצָא לָאוֹר עַל יְדֵי מִעֲרָכָת
"מְפַתֵּח"

שָׁנַת חֲמִשָּׁת אֲלָפִים שְׁבַע מְאוֹת שְׁמוֹנִים וְשָׁלַש לְבָרִיאָה
שָׁנַת הַקָּהָל

MAFTEIACH

www.Mafteiach.app

נסדר והוכן לדפוס ע"י מנחם מענדל בן פרידא מלכה ושלום דובער בן רבקה

פתח דבר

לקראת ערב יהכ"פ – הנגנו בזה מוציאים לאור צילום כת"ק עליההגהה המלאים – בפעם הראשונה – דברכות ערב יהכ"פ אחורי תפלת מנחה, ולתלמידים לפני כל נドרי ה'תשמ"ג.

(חוברת זו יו"ל ביחד עם חוברת מב – עליההגהה המלאים דברכות ערב יהכ"פ אחורי תפלת מנחה, ולתלמידים לפני כל נドרי ה'תשמ"ג).

*

קונטראם זה יוצא לאור ע"י מערכת "פתח". אפליקציית "פתח" הינה מיום שמטרתו לרכזו במקומות אחד את האודיו, היידיeo, ההנחות הכלתיימוגנות והמנוגנות – לכל שיחת ותוועד של הרב. הקונטראם הוא הארבעים ואחת בסדרת "הגנות", ובעו"ה יופיעו קונטרסים נוספים בקרוב.

الחוبرות הקודמות של "עליההגהה" זמינים באפליקציה "פתח":
Mafteiach.app/about

וכאן המקום לבקש בקשה כפולת ומכופלת, שככל מי שיש תח"י הגנות כ"ק אדמור"ר שליט"א בשיחות ומארחים – שיואיל להמציאם למערכת, ע"מ לזכות בהם את רבינו.

* * *

והעיקר – יהיה רצון שנזכה יוד זעהן מיטן רבין, ולשםוע "תורה חדשה" תיכף!
ומיד ממש!

מערכת „פתח“

עש"ת, ה'תשפ"ג – שנת הקהלה
מהה ועשרים שנה להולדת כ"ק אדמור"ר שליט"א
ברוקלין, ניו.

ברכה, ערב יהכ"פ, אחרי מנחה, התשמ"ג – עלי הגהה

בצדד. ברכת כי"ק אדמור"ר שליט"א ערב יום הכהנים, בבית הכנסת אחורי
מנחה, ה'תשמ"ג.

א. איז ערב יומ"כ שטייט ^א "כל האוכל ושותה בתשיעי כו" כאילו התענה
תשיעי ועשרה" – איז דערפונן פארטאנדייך, איז בשעה מ'געפינט זיך נאר
אין דעם פאג פון ערב יומ"כ טועהן זיך שוין אויף (דורר די אכילה והשתי)
ערב יומ"כ) די ענינים ווואס טועהן זיך אויף ביום הכהנים (כולל אויף
די ענינים ווואס טועהן זיך אויף מzd עצומו של יום) ².

ביום הכהנים ציינען אלע אידן (יעדר איד און אלע אידן) "רוכמת
מלacci השרת". און בשעה איז אידן דא למטה, נשמה בגופים, שטייען אין און ³

און פון מלacciים – איז דאר מובן, איז זיך באקעטען דעכאלט אלע זיין ערע
הצטרכותן ⁴ פון דעם אויבערשטן אלילין, ווואס ער באזארגת יעדר אידן מיט
אלץ ווואס ער גויטיגט זיך, מידן הפלאה הפחותה הקדושה והחרבה,

ובפרט נאר איז ביו"כ גיט אריין דער כהן גדול אין קדש הקדשים
און איז מספיר קסורת "דקה מן הדקה", און ער פוט עם אלט בא בה און
שליח פון יעדר אידן און פון אלע אידן. ווואס די אלע ענינים (כניתה
לקה"ק, הקסורת הקטורת דקה מן הדקה) – ברוחניות – ציינען דא איזין
אליכער בזמן הגלות, ווארום ס"א איז דאר "זונלחת פרדים שתחנו" ⁵.

ואדרבה, בזמן הגלות קווט נאר צו איז דעם א בעלה, איז יעדר איד
גופא איז בדוגמת כהן גדול, און ער אלציגן גיט אריין אין קדש הקדשים
(ברוחניות), און ער אלציגן פוט די אלע עבודת דיווחכ"פ ביז די עבודה
הכי פנימית "דקה מן הדקה".

איז וויבאלד איז בערב יומ"כ איז שוין לא מעין העניין דיו"כ (כג"ל)
– איז דאר א זיכערע דאר, איז נאר בערב יומ"כ ווועט שוין זיין די התעדרות
רחמים דברים דורך השובה עילאה ⁶ ווואס עירקה ושלימוטה איז ביו"כ,
וזו"ז בערב יהכ"פ ⁷,

אונ וויבאלד איז השובה עילאה איז בשמה רביה, און פארבונגן מיט
לייפוד החורה ⁸ ווואס דאס בית צו נאכמער אין דל, שמחה (בחשובה), ווואס

גדול, און ער-אליז ⁹ בעצמו גיט אריין איז
קדש הקדשים (ברוחניות), און ער אליז
בעצמו טוט די אלע עבודות דיווחכ"פ ..
... ווואס דאס גיט צו נאכמער אין דער
שמחה (בחשובה) ווואס
(המשם בעמוד הבא)

ס"א
אויף ערב יומ"כ שטייט ¹⁰ "כל האוכל
ושותה בתשיעי כו" כאילו התענה תשיעי
ועשרי" ..
... איז יעדר איד גופא איז בדוגמת כהן

תורה איז דאך פקודדי ח' ישרים משמתי ל^ב, נזאך תורה איז דער "כוס של ברכה"¹², די בלי או אלע ברכבות - ווועט דאך זיכער בעדר ער איז באקופען גאנַ
בערב יו"כ די חתימה אונן גמר חתימה צובה, בכל המציגן בגנטיות ובדרוחנויות,
בטוב הנדראה והנגלה.

ב. איין דעם קומט נאך צו איין עניין מיוחד בשנה זו, וואס די קביעות פון
עד ערבי יו"כ איז ביום הראשון פון פריש זזאת הברכה, וואס גלייך אין דער
המלחלה (פון דעם שיעור היום) ווערט זערכילט זכותן של ישראל¹³ - "ה"¹⁴
מסיגי בא וזרח משער למון הופיע מהר פארן גו", איז בשעה מ"ה איז "הזהירה
הקב"ה על כל אומה ולשון ולא קבלוה", אונן איין זיניינע געוווען די
איינטצעע וואס האבן קיבל געוווען די תורה, אונן איין אופן פון נעעה
וזשפאַ.

וואס דק איז דאך דער זכות וואס פון דערמאנט בר"ה, כסבואר
בארוכחה איז דעם משל הידע אוייך תק"ש פון דעם אהוב ישראל הפורסם
די לוי יצחק בארדיטשעוווער.¹⁵

אונן דערנאך איז ער מסהיך (איין דעם שיעור תוכט) "תורה צוה לנו משה
מורשה קhalbת יעקב", עד דק וואס איין האבן מקבל געוווען די תורה ¹⁶ פון
זודאמען מיטן אוייבערשטן [ווארום ס"אייז נאך "אנא נפשי חברית יהבית",
עד איז דער תורה וואס דער אוייבערשטער האט געגעבן די איזן האט ער
אריגנוועשריבן אונן ארייניגעבן זיך אלזיגן], איז דעם איין אן אופן פון
"מורשה" צו יעדר איניעום אונן איינע וואס געהערן צו "קhalbת יעקב"
דרושה נאחים צו יעדר אידן עד סוף כל הדורות.

אונן כל עניינים אללו חזראָן זיך איבער בכל שנה ושנה איז דעם זמן
פון מתן תורה, כולל אוייך דעם טאג וואס ניחנו בו לוחות החורגות,
זברשת נאך עד איז די לוחות החורגות איז צוגעוקופען (איין תורה) אויר
די מעלה פון חשבה, ביז צו משובה ערלאה.¹⁷
ובפרט נאך וווען די קביעות פון ערבי יו"כ איז ביום הראשון פון

דערצילט זכותן של ישראל ..
... אונן דערנאך איז ער ממשיך (איין דעם
שיעור חמוש) "תורה צוה לנו משה מורשה
קהלת יעקב", איז דאס וואס איין האבן
מקבל געוווען אוייבערשטן [ווארום ס"אייז צוזאמען
מייטן אוייבערשטן זיך תורה ווי זי איז צוזאמען
אנא נפשי כתבת יהבית", איז און דער
תורה וואס דער אוייבערשטער האט געגעבן
[המשיך בעמוד הבא]

תורה איז דאך פקודדי ח' ישרים ממשיכי
לבן, וואס און תורה איז דער "כוס של
ברכה"¹⁸.

ס"ב

... וואס גלייך אין דער התמלחלה דהפרשה
- פון דעם שיעור היום¹⁹) ווערט
(¹²) דוחמֵשׁ - דשְׁיעוּרִי חתְּתִית (חֻמֶּשׁ
תְּהִלִּים, תְּנִינָה) הַיּוֹדָעִים.

פָּרָשָׁה וְזֹאת הַבָּרָכָה (כְּבָשָׂנָה זוֹ), זֹוּס פָּעֵן לְעֶרֶנֶת אָזֶן פָּעֵן לְעֶבֶט מִיטָּן עֲנֵין
פָּזֶן "הָ" מִסְלָגֶן בָּא גַּוּ" אָזֶן "זֹדְהָ זֹדְהָ לְנוּזָה מַשָּׁה-מַוְדָּתָה קְהַלָּת יַעֲקֹב".²¹

ג. סְאִיזֶן דָּאָךְ הַמְעָשָׁה הוּא העיקר – אִיזֶן דָּעֵר עַיְקָר (אוֹן חַכְלִית) פָּזֶן כָּל
הַגְּלָל, אָזֶן עַס קְוֹמֶט אַרְאָפֶן אִיזֶן מְשָׁה בְּפָעוּלָה, אִין עַולְם הַעֲשִׂי", אָזֶן אַחֲתִימָה
אוֹן גַּמֵּר חַחְתִּימָה טֻובָה, סִיִּי בְּרוֹחַנִּיות סִיִּי בְּגַשְׁמִיות, אוֹן סִיִּי בְּגַשְׁמִיות
סִיִּי בְּרוֹחַנִּיות, אוֹן בְּרוֹחַנִּיות וּבְגַשְׁמִיות גַּם יְחִידָה.

וּבְפָרָט אִין דָּעֵם עֲנֵין שְׁהַזְּטָן גְּרָמָא, אָז דָּעֵר אַוְיְבָעַרְשָׁטָעָר הַעֲלָפָט
יַעֲדָרֶן אָזֶן יַעֲדָרֶעָ בְּחָרָק בְּלָל יִשְׂרָאֵל, אָז דִי הַהְעֹורְרוֹת קְהַשְׁוָה זָל זִיְּקָן
אַהֲרֹורְרוֹת אַמְּחִיתָה, אוֹן אָז דִי מְשָׁוָה זָל זִיְּקָן אִין אָזֶן פָּזֶן אַלְכָּבָל הַשְׁנָה כָּולָה.

אוֹן בְּשַׁעַת אָז דִי מְשָׁוָה וּוּעָרָט נְשָׁעָן עַל כָּל הַשְׁנָה כָּולָה, פָּוּלְעָט עַם
אִזֶּק אַוְיִיךְ דִי מְשָׁעִים דָכְל הַשְׁנָה, אָז/²² זִיְּגָנָעָן מְשָׁעִים טֻובִים וּמְאִירִים. סִיִּי

דִי מְשָׁעִים דְּחוּמָא²³, אוֹן אַפְּיָלוּ דִי מְשָׁעִים אַדְבָּרִי הַרְשָׁוֹת ("מְשִׁיבָּב") טָוָס
עַר זִיִּי ("לְשָׁם שָׁמִים", בִּיד) אִין אָזֶן אָז זִיִּי זִיְּגָנָעָן טֻובִים וּמְאִירִים,

סִיִּי "טֻובִים וּמְאִירִים" בְּרוֹחַנִּיות – מְצָד דָּעַרְזִיךְ וּוּאָם זִיִּי וּוּעָרָן
גַּעַטָּן "לְשָׁם שָׁמִים"²⁴ אַגְּזָן אִין אָזֶן פָּזֶן "דָּעָהָו", אוֹן אַוְיִיךְ "טֻובִים
וּמְאִירִים" בְּגַשְׁמִיות – אָז אִין אַלְעָ מְשָׁעִים אִיז דָא דִי בְּרָכָת הָ, בְּטוּב
הַנְּרָאָה וְהַגְּגָלה.

ד. וּוּבְּאַלְד אָז הַמְעָשָׁה הוּא העיקר (כְּנָ"ל), אָז אִין עַולְם הַעֲשִׂי". גַּוְפָּא
אִיז דָּעֵר עַיְקָר דִי מְשָׁה בְּפָעוּל בְּגַשְׁמִיות – אִיז מְבוֹן, אָז דָּעֵר עַיְקָר אִיז
דִי חַחְתִּימָה אוֹן גַּמֵּר חַחְתִּימָה טֻובָה בְּגַנְגָּעָה לְעַגְנִינִים גַּשְׁמִינִים (אָז זִיִּי זִיְּגָנָעָן
טֻובִים וּמְאִירִים בְּטוּב הַנְּרָאָה וְהַגְּגָלה).

אוֹן בְּשַׁעַת אָז דָּעֵר אַוְיְבָעַרְשָׁטָעָר גַּיס אַיְדָן וּשְׁמִיות, מַאֲכָן אִיזֶן פָּזֶן דִי
גַּשְׁמִיות דְּרוֹחַנִּיות (כְּפָהָגָן הַיְדוֹעָ פָּזֶן רְבוֹתִינוּ נְשִׁיאָנוּ²⁵), וְאַדְרָבָת, וּוּבְּאַלְד
אָז דִי דִירָה לוּ יְחִתָּה, וּוּעָרָט אַוְיְבָעַרְשָׁטָעָן דְּזָקָא בְּחַחְמוֹנִים, אִין תְּחִזּוּן שָׁאַיִן
חַחְמָן לְמַפְּהָ מְבָנוּ – אִיז בְּשַׁעַת אָז אִיז מַאֲכָל פָּזֶן זִיְּגָנָעָן עַגְנִינִים
בְּמַתְּהָרָה ..

די אִיזֶן האט עַר אַרְיִינְגָּעָרִיבָּן אוֹן ס"ג
אוּרִינְגָּעָבָן זַיְקָאַלְיָן בעַצְמָנוּ ..

.. יְרֹושָׁה נְצִחְתָּה²⁶ צַו יַעֲדָעָר אִיזֶן עד סּוֹף
כָּל הַדּוֹרוֹת ..

אוֹן בְּשַׁעַת דִי מְשָׁוָה וּוּעָרָט נְמַשֵּׁךְ עַל
כָּל הַשְׁנָה כָּולָה ..

() דִירָוָה אִין לה הַפְּסָק (ב"ב)

הושםיים א דיריה צום אויבערשטן – דורך דעם וואס די ענינים הגשיים
בריגינגען אים צו פארביינדן זיך פיטן אויבערשטן (נאכטער ווי פריער),

דורך לענדען חורה נאכטער ווי ער האט געלערנט פריער, דורך מוסיף
זיין אין חפה (זואט עניין החפה איז מהחברות מיט דעם צו זועמצען
מ'אייז פטפלל), אונז דורך מוסיף זיין אין קיטס המצוות (מצוח מלשוּן
זוותה וחייבור) –

וזערת עס די אמריע דירח לא יט', לו לעצמותו.

אונז דעם איז מוסיף נאכטער אין די המשכה והשפעה מלמעלה, ווארות
וויאבלד א ער פארביינדן זיין, אונז באקומט די השפה, פון דעם אויבערשטן
אלכען – איז דאר "באוד פני מלך חיים", אט ס'אייז ניטה קיינע אנטומיט
טנ'יזות והגבלהות וכיו"ב, אונז ס'אייז א התרחבות אמיתית למעלה מכל מדיה
זהגבלה.

הן נאר א עניין מיוחד בשנה זו – איז די התחלת אונז "ראש" (קאפ') פון
דעס יאר איז געוויען בשפה, וראם פנדיגו פון שבת איז עונגן. ביז איז יעדר
עוגין (זואה עס זאל נאר זיין זיין), אויב טוטס עס בשפה, איז דעם א
עניין פון עונגן.

אונז נומך איז דעם עונגן וואס איז דא בשפה מעד עצמו, האט א איז
בכח צו מוסיף זיין בשפה נאכטער עונגן – "זקרת לשוב עונגן", "המאגד
את השבט".

אייז זויגבאלד א ער דער "ראש" פון דעם שנה איז געוויען בשפה (עונגן),
זוערט עס איזו נומך איז כל ימי השנה, איז עס זוערט א שנה של עונגן
עונג איז אלע דרגות, ביז איז דראא הבוי החזונה, איז עשי, בפועל
מס, איז דער אויבערשטער גיט יעדר אידן אונז אלע איזן כל עניני עונגן,
ביז איז גשמיות בפושטו,
אונז כאמור לעיל (סעיף ד') איז א איז מאקט פון גשמיות רוחניות,
איז די אלע עניני עונגן בריגינגען אים צו (מוסיף זיין אין עבדת ה'),

... אונז באקומט די השפה, פון דעם
אויבערשטיין **אליכן בעצמו** ..
... ביז איז יעדר עניין (וואס עס זאל נאר
נטשיין) ..

אוון גורם זיין עוזג להקב"ה - נחת רוח לפני שאמורתי ונעשה רצוני.

אוון וויז דער רבגו פָּהַרְבָּאשְׁ בְּנֵת בְּשָׁנָה זוֹ אִילְּזֶ מְהֻהָּ בְּנָה לְחַסְכָּה וְתָהָרָה.

הילולא שלו, זואם דעטולע איז כל עבדתו שעבד כל ימי חייו, איז עליה

לשרשו ומקורה, אוון פון דארטן וווערטע עם נטען אוון פּוּעַלְפּ בְּנֵת בְּנָה לְמַתָּה

בְּנָה, "פּוּעַלְפּ יְשֻׁוּבָה בְּקָרְבָּה אָרֶץ"³⁶ איז מאבר, איז דער חוניגונג דנברא אוון

העוגג הבורה פָּאָרָאִינְגִּיזְקָה זִיךְ אֲזָמְעָן.

בְּנָה אַז דָּס (דער יהוד פון העוגג דנברא מיט חוניגונג דבורה) איז

איין אַז אָפָּן גְּלוּיָה נְכָל סְדָר הַחַשְׁמָלָה, פון גְּבוּהָ גְּבוּהָ בַּיּוֹתָר בְּנָה אַז
חַחְתָּן חַחְתָּן בַּיּוֹתָר.

אוון דָּס אַז מְסִיףּ וְאַבְּכָעֵר הַצְּלָחָה אַיִן דָּעַר עַבְדָּה פון ערְבָּד גְּוָהָבָּ

אלס חַכְמָה צוֹ יוֹהָכָּה, אוון אַזְוִיךְ אַיִן דִּי עַבְדָּה קְדוּשָׁה פון יְמָם הַקְּדוּשָׁה

(יוֹהָכָּה) גְּזָהָא, אוון ווַיְבָאֵלְד אַזְוִיךְ יוֹהָכָּה "נָקָה" גְּכָבָה רַאש הַשְׁנָה". [גְּנוּיָה]

דָּעַר אַלְטָעָר דָּבִי בְּרִיְגָנָס אַיִן לְקוֹוָה³⁷, אוון דָּעַר זִיךְ אַז מְזָבָּח (אַז דָּס

זָוָאָס יוֹהָכָּה נָקָה, רַאש הַשְׁנָה, אַיִן עַמְּ) "בִּיחַזְקָאָלָה", אוון פָּאָרָאִינְגִּיזְקָה פּוּעַלְפּ

פְּנַיְמָה מְעָשָׂה מְרַכְּבָה, וְאַדְרָבָה, יוֹהָכָּה אַיִן רַאש הַשְׁנָה כְּבָחִי, פְּזִימָיוֹת

- וְוַעֲרָתָה עַמְּ נְעַמְּן פון יוֹהָכָּה אַיִן כל יְמֵי הַשְׁנָה,

אוּיךְ אַיִן דִּי יְמִים זָוָאָס זִיְגָנָעָן פְּרִיעָר (פָּאָר יוֹהָכָּה), וְוַאֲרוֹת

וַיְבָאֵלְד אַז קְדוּשָׁה אַיִן לְפָעַלה מְחוֹזָן, פּוּעַלְפּ עַמְּסָעָם אַזְוִיךְ אַזְוִיךְ עַבְּרָה,

וְעַכְּבָּה אַז דָּס פּוּעַלְפּ אַזְוִיךְ הַוּהָ, אוון אַזְוִיךְ עַתִּידָה.

ל. בְּכָדי צוֹ מְטוּחָףּ זִיְין נְאַבְּכָעֵר אַיִן דִּי בְּרִכּוֹת וְהַשְׁפּוּעָה מְלַמְּעָלה בְּכָל

הַעֲנִינִים הַאֲפָרִים לְעֵיל - אַיִן דָּעַךְ יְדָ�וָע אַז דִּי בְּלִי צוֹ "בְּרִכּוֹן אַבְּיָנוֹ" ..

בְּאָור פְּנַיְמָה אַיִן "כּוֹלְנוֹ כְּאָהָדָה",

זָוָאָס אַזְוִיךְ דָּעַר עַנְיָן ("כּוֹלְנוֹ כְּאָהָדָה") אַיִן מְזָבָּח בַּיּוֹתָר בְּשָׁנָה זוֹ

סִילְ פְּזָד דִּי קְבִּיעָות פון רַאש הַשְׁנָה - יוֹסֵט של דִּיְתָה שָׁלֵל לְהַיּוֹת

בְּשָׁמָן, וְוַאֲרוֹת בְּשָׁבָת זִיְגָנָעָן אַלְעָ אַיִדָּן בְּהַחְדָּחוֹת, בְּזָה אַז אַפְּיָלוֹ אַז

זָוָאָס אַיִן בְּדָרְגָּה הַכִּי תְּחִתּוֹגָה אַיִן בְּשָׁבָת שְׁטִיטָה עַד אַיִן מְפָמָד וּמְצָב פון

אַתָּה (אַפְּיָלוֹ בְּנָגָע צוֹ זִיְין דִּיבָּר בְּעוֹמָה³⁸ הַגּוֹשָׁמִי) אוון ער וְוַעֲרָתָה

פָּאָרָאִינְגִּיזְקָה מִיט אַלְעָ אַיִדָּן זָוָאָפָעָן,

... אוון ווַיְבָאֵלְד אַזְוִיךְ יוֹהָכָּה "נָקָה" גְּכָבָה
הַשְׁנָה" ..

ס' י'

... אוון ער וְוַעֲרָתָה פָּאָרָאִינְגִּיזְקָה מִיט אַלְעָ
אַזְוִיךְ צְוָאָפָעָן,

... אַיִן מְבָאָר, מַעַלְתָּה תְּעֻנָּוג הַבָּוֹרָא מַוְּבָּן אַז
דָּעַר תְּעֻנָּוג דָּנְבָּרָא אוֹן תְּעֻנָּוג הַבָּוֹרָא
פָּאָרָאִינְגִּיזְקָה זִיךְ מִיט תְּעֻנָּוג הַבָּוֹרָא
צְוָאָפָעָן .. [כְּיַיְקָ אַדְמוֹן] שְׁלִיטִיתָא יְבָאָו
חַסְדָּל שְׁתִּיחַבְּתָה "תְּעֻנָּוג הַבָּוֹרָא" יְבָאָו
לְאַחֲרַת הַתִּיבְּתָה "פָּאָרָאִינְגִּיקָה זִיךְ", וְתִּקְיָן
וְחוֹסִיףּ כְּמַיִּל]

- 1 -

שיי פצע די קביעות פון ערַב יונחכ"ט, זואס פון די פסוקים פון

45

דען שיינער הווען פון ערַב יונחכ"ט דענחת זו איז "ויהי בישורון מלך

בהתאוסף הראשי עם יחד שבטי ישראל".

און דערינעם איז בשנה זו לא א נתינט כה מיחודה עס אל זיין

"כולנו אחד", זואס דאס איז פיטריך דעם "ברכנו אבינו .. נאדור פניר"

פיט דער גאנזער חיון און לעבעדיקיט און ליכטיקיט און שטודעס,

בנוגע צו אלע ענינים

ביז צו דען ברכה העיקרים - (אז דורך "בהתאוסף הראשי עם יחד שבטי

45

ישראל" וווערט) "ויהי בישורון מלך", לא מלכא בשינה, יבוז וויגלה

ויאלאנו ויזיליכנו קוממיות לאראנו, בקרוב מפאש.

ז. און דאס איז אויך זואס מען האלא אין אין שטודעסן אין די

לעבעט טאג און דבעיט פון גלווח, אז נספּ אום ענין פון אהבת ישראל

דארכּ זיין אויך אהבות ישראל, אז יעדער איז לאל זיך פראריינציגן

פיט אלע אידן אוזאמען - "כולנו אחד".

און פון דעם זוערט עס נספּ אין אלע ענינים (מבעאים):

אין אהבת ישראל - ואהבת לרעך כמוך [זואס דאס פארבונדן]

45

אויך פיטן פירוש אז "רעך" גיטס לאע אויך דעם אוניבערשטאט

אין חינוך - חינוך עצמן ותינוך צולחות;

און פון די צוויי ענינים כלליים (אהבת ישראל און חינוך)

קומס עס דערנאך ארקט בפוקל אין חורה; אין חפילין [זואס "חוקה כל

45

חורה בולה לחפילין]; אין מזוזה; אין אדרחה; אין בית מלא ספרה

- בינה וחכמי; אין כשרות האכילה ושתתי"; אין דלקת גרות שבט קוזש

ויזו"א [כטול אויך הדלקת גנות דיזרכ"ט, אוזאמען מיט ברכת "שהחייגן

וקיימנו ותהיינו לזמן הזה]; און אין טהרת המשפחה,

45

זואס דאס (עתרת המשפטה) איז די הקדמה אז "ויזרכט עליכם ביום

טהוריים וטהרתם", זואס איז די הקדמה זו די (גונלה האמתית והשליטה

ע"י משיח צדקו).

און דורך דעם זואס מען פוט אין די אלע ענינים הנ"ל, מיום

פירוש אז "רעך" גיטס לאע אויך דעם
אויבערשטטען ..

... וואס איז די הקדמה צו דער גאלה
האמתית והשלימה ..

... "ויהי בישורון מלך בהתאוסף הראשי עם
יחד שבטי ישראל" ..

... ביז צו דער ברכה העיקרית ..

ס"ז

... [זואס דאס איז פארבונדן אויך מיטן

- 2 -
50
אויך אחדות ישראל - היילט מען זו נאכמער דעם "אחיםנה" אוון זוארו
עמ ענני שםיא" פון דער גאולה שלימה זדר-משיח צדקנו,

כאפער לעיל (סעיף ו') עד "בכח האפסך ראי עס ייחד שבטי ישראל"
היילט צו דעם "ויהי בישורון מלך" דא פלא מאשיכא, זואם ער זועט
אוזצאנקליבבן אלע אידן, ארטונגעטען זיזי צו גלוות אוון גריינגען
זיזי לאראנגן הקדושה, אוון אין א אונז פון אלע אידן אוזמאגען, אחדות
ישראל - "קחל גדורל ישובו הנה", ⁵¹ "קחל גדורל" ל' יחיד.

ה. אוון אויך אין די לעטטע רבעיט פון גלוות אין ⁵² "הנה לא ינומות ולא
ישן שופר ישראל", אוון ער היה אידן בכל מקום שם, זואו נאר א איד
געפינט זיך,

יעאכון"כ די אידן זואם געפינגען זיך אין אראנגן הקדושה, זואם
זיזי האבן אויך דעם זכות נסיך פון (דעם זואם זיך געפינגען זיך אין
אן ער זואם) אוירה פחרור אוון גושה פחרור, ביז און ⁵³ "פלטרכין של מלך".
זו מען זועט זיך האלטן בא חורה בשלימותה, זו מקדים זיין אלץ
זואם שמייט אין חורה, כולל אויך דעם ציוויל החורה און מען טאר ניט

⁵⁴ אנדריך דעם בטחון פון א אידישן ישוב,
זואם ער אין איפילו בנוגע זו אידיעש ישובים אין חוץ
לארכן. יעאכון"כ און מיטאר ניט אנדריך דעם בטחון פון ארץ ישראל (זואם
אין דעם איז נכלל אויך די ערטער זואם זיגינען ניט אין די גבולות
פון ארץ ישראל, וויבאלד און דאס איז גזוע צום בטחון פון ארץ ישראל),
זואם דעריבער זועט מען זיכער אנאלטן, ובתוכף, די אלע חלקיט
פון אראנגן הקדושה זואם ער איזיבערעסער האט שוין אוטגערערט און אידן,
ובפרט און ער האט זיזי אומגעערט דורך ניסיט גלוויות

אוון דורך דעם זואם מ'זועט זיך האלטן בא שלימות החורה, כולל
אויך דעם ציוויל החורה (חניל) או האלטן זיך בא שלימות הארץ בנוגע
эн די חלקיט פון ארץ ישראל ווועלכע מהאט שוין באקומען פון דעם
אויבערשטן,

זועט דאם צו היילן נאכמער די גאולה זואם אך זועט מען האבן

ס"ה

... אוון דעם "ווארו עס ענני שםיא" פון דער
גאולה שלימה דורך משיח צדקנו ..
... (וואס אין דעם איז זיגינען נכלל אויך די
ערטער ..

.. היילט מען צו נאכמער דעם "אחיםנה"
אוון דעם "ווארו עס ענני שםיא" פון דער
גאולה שלימה דורך משיח צדקנו ..

- ۲ -

שלימות הארץ בחליה - ganze אַרְצָ יִשְׂרָאֵל לְגֻבּוֹלָותָיו, כולל אוֹתָ רַעַם
בְּכִי יְרֵחֶה אֶת גְּבוּלָה⁵⁵

וזזמגן מיט שלימות העם - אז קיין איד (אפיקו ניט קיין אין
איינזאיךער) ווועט ניט בלידבן האז אין גוינטקייט אונ גלווח, זוארום
וואט תלוקסן לאחד אחד דני ישראלי⁵⁶, אז דער אויבערשטער אליגין געט
און יעדר אידן פאר קיין האנד אונ געט אדרוייט. און גלווח,
אונ אין א אוונן, אז דער אויבערשטער גיטט אים זזמגן
אונ אידן א אוונן, אז דער אויבערשטער גיטט אים זזמגן

- "את שבותך"⁵⁷

וואס דאס איז דאך דער ענין הגאולה, ביז צו שלימות הגאולה,
אין כל עגיניגים אלו - אין א אוונן פון "אחיםונה", ופלזון הרמב"ה⁵⁸
- "מיד".

ה. אז זונך דעם וואס מון ווועט זיך פירן ע"פ הוראת התורה צו טרייען
מייט א חוק אויף ניט אנדרוין דעם בפחוון פון אַרְצָ יִשְׂרָאֵל - זועלן בפֿילַגְּשָׁה
בפל וווערין די אלע עניניגים בלתי ראייגים (בדוגמת זווי חסובה עילאה, זואט
אין אשׂוּע איז (מלחתילה) ניט מא קיין אויף עניניגים בלתי ראייגים),
אז מ'זועט ניט דארפֿן צוֹן די כלי נט, זוארום די ידיעת איז
מען האט די כלי נט איז דאם אליעין ווועט פועלן⁵⁹ אז "חפּול עליהם"
אימאה ופֿחְדָּה⁶⁰, זוארום וויבאלד אז מען טוט דאם (דעט האלטן די כלי
נטק וכוכו⁶¹) ניט מעד "כוהן ועוזם ידי" נאר מעד דעם ציוויל פון
אויבערשטן.

אייז בשעה אז דאם איז "בגדול זרווען" (פון דעם אויבערשטן),
אייז "ידמו אַבְּנָן", אַבְּנָן מטה⁶²
אונ נאך פער: "שבועה דרבינו יונטו לפֿנִיקָה", ובAMILIA ווועט דאם
ניט אנדרוין אפיקו צוֹעֵר לפֿנִיק⁶³ (וועט איז "גִּנוּסָן"),
זוארום וויבאלד מען פֿירֵם זיך ע"פ הוראת התורה וואט "דרכי"
דרבי נועם וכל נתיבותיו שלום⁶⁴, זועלן אלע עניניגים קיין בדרבי נועם
ובדרבי שלום,
ביז איז דאם זועט ברידינגן שלום אויף אין זועלט (אַוְוִוִּישָׁן די

ס"ט
... תפל עליהם אימתה ופחד, זוארום
... וויבאלד איז מען טוט דאס.
... ובAMILIA ווועט דאס ניט אנדרוין אפיקו
... צוֹעֵר (דאלה שנוטו) לעבן.
... זוארום וויבאלד מען פֿירֵם זיך ע"פ
הוראת התורה...

... גאנץ אַרְצָ יִשְׂרָאֵל לְגֻבּוֹלָותָיו, כולל אויך
גְּלִיכָּךְ דָּעָרָנָךְ (אַחִישָׁנָה) דעם "כִּי יְרֵחֶה
הַאֲלִיכִיךְ אֶת גְּבוּלָךְ" ...
... וואתם תלוקטו לאחד אחד בני
ישראל, אז דער אויבערשטער אליגין
בעצמו נעמט אן יעדר אידן ..
... וואס דאם איז דאך דער עני ואופן
הגאולה ...

- ס -

אומנות גותית), נאר אין די לעזען שעט פון גלווח,

ובכבוד איז אידן, איז צען-נאך מוסיף – "ולכל בני ישראל איז",
ואר במושבותם (נאך זיינדיק אין מצריס), איז⁶⁶

אוון נאר פערע: "ויהיו מלכיהם אומנייך ושרתויהם מיניקותין", איז
נאך זיינדיק אין גלווח, וווען "מלכיהם" אוון "צדרתיהם" און אלץ זונא
עם הייניגונג און איז זיי, אוון פאן דאס בפבר פניט יפוח, איז יעדר איז
אל זיין אין א אופן פון "לפבַּתְּ – חֲמָרָתְּ", וויאיל ערד בעחרט איז
"מלכת חבריהם ובני קדרוש".⁶⁷

וועס דאס (עדר יחס הנ"ל פון אווה"ע איז אידן) קומט דורך דעם זונא
אידן שמייען אין און אופן, איז ניט נאר וועס זיינגען ניט אראטעהאלן
פאר גוים אוון גוינשטייט, נאר אדרבא זיינטהייען "בקומת זקופה",
אוון דאס וועס זיינטהייען אין און אופן, איז דעם (ניט מאז
"קומי זעונען זדי" ח"ו, נאר) פעד דערבעך וועס עדר אוייבערשטער האה
אווענערשטער אידן אין און אופן, "וואלך אחכם קוממיות – בקומה זעונען",⁶⁸
אוון זווי עד ראנט אוין אין היינטיקן שייעור חומס, איז אידן
(יעדר איז אוון אלע אידן) זיינגען "קדושים", אוון "הט חוכו לרוגליך
יעס דברותיך", איז אידן זיינגען די אינזיגיך וועס האבן מסעל
געזען די הוורח, אוון דורך דעם געמאכ דעם אוייבערשטער פאר א פלאן
(סבכואר בארכט איז דעם פון ד"ה לוי יצחק בארכטשעוער, זווי
עדר "איש האם וצבונו" האט געבראקט דעם מלך לבית המלוכה אוון
אווענערשטער אים על פסא פלאחו)⁶⁹

וועס דאס האט א שייכות מיוחדת זו ר"ה – "המלך כבוגי עליכם",
איז אידן זיינגען מכחדיר (קדושים) דעם אוייבערשטער עד זאל זיין א
מלך, אוון זכי טווען דאס בשמה ודויה.⁷⁰

זונא. וכאכזר לעיל (סעיף ג'), איז כל ענינים אלו קומען אוראף איז
בעה בפועל, וועס המעשה הוא העיקר, נפשות ובנטיות. איז אידן
(יעדר איז אוון אלע אידן) האבן א מנוחה אמתית, ביז א מדוחה
זונא איז בעין פון ד"ה-מנוחה פון זיון יומ שכולו שבת ומנוחה לתמי
העולם.⁷¹

... "ולכל בני ישראל היל איז במושבותם"
... מצד דעם-בניך וואס דער אוייבערשטער ..
(נאך זיינדיק אין מצריס*) .. ס"י

... ביז א מנוחה וואס איז מעין פון דער
מנוחה פון "יום שכלו שבת ומנוחה לחמי
העולם" ..

*) כי 가능ה עתה היא כיימי צאתך
מאמר"צ ..

וזו אמר כל שבט ושבט איז בדרכות "יום שכוון שבת". אונז דיז
מונוחה שבל שבט זעט, זיך פון אויבערשטן - "מאטן היא מונוחתס",
דרוגה המנוחה דיים שבלו שבט ומונוחה לחמי העולמים.

אונז וויבאלד איז שבט געט אידין פון הגבלות פון עולם
(מקום זומן), אונז אפילו פון די הגבלות ווי זיינען פאד דיבורו
של הקב"ה (כידוע איז בשבט איז מען מקבל חיים פון מהשנתו של הקב"ה
וואס איז העבר אויבערו) - אדריבער, איז "מונוחתס" פון אידין
שבט, וכל מקום (אוריין בחול) ובכל זמן (אונז בזומן הגלות), איז-

טובה ומברכת בכל הענינים אקיין זעט
זעט סדר הא"ב: אונחויבנדיק פון שנה אורחה. אונז דערנארך די אלע
אנדעראע ענינים טוביים וואס הויבן זיך אן מיט די אונדעראע אותיות פון
הער א"ב,

ביז איז די ענינים טוביים וואס הויבן זיך אן מיט א תי"ר' מושבה
ביז צו שלימות החשזה, זאקס דאס איז דאר די משובח דעשיג", זברטס די
משובח דערב יוהכ"ט ודיווחכ"ט, פוליה אונז חורה.
אנחויבנדיק פון דעם וואס מ"האט א הלהתדיין ערב יונ"כ אונז א

הלהתדיין יוהכ"ט,
אונז דערנארך גיינט מען בליען אוריין איז די די, ימיט שבין יוהכ"ט
לטוכות, וואס זיינען כננד די די, אותיות פון שם הווי, (אונז אונז
די בעדיה דימיט אלו איז פארבענדן מיט משובח עילאה),

אונז ביטים אלו גרייט מען אוריין איז די סוכת פיט די די, פיריגיט,
וואס זיינען דער סיפן אונז נחיכת כה (גוטס) אויף אחדות ישראל,
כידוע איז די די מיניט זיינען מרטן אויף די די, טוגיט וואס

זיינען דא איז אונז אידין, אונז דאס וואס מען מאכט אלע די מיניט איז
מזה, מלשון איזהה וחיבור מיטן אויבערשטן - איז עם מרמז ווי אלע
פיר טוגיט דישראל ווועגן אן "אגוזה אהת" אויף "לעשות רצונך",
וואס דאס (אחדות ישראל) היילט צו נאכטער דעם "ויהי בישורון

מלע" דא מלכא משיחא (כג"ל סעיף ז'),
אונז דערנארך האט מען בליען די ישיבה איז סוכת עורו של לוייתן,
במהרה בימי זו מס.

פון הגבלות פון עולם (מקום וזמן), אונז
אפיילו כביבול פון די הגבלות ווי זיינען
מצד דיבورو של הקב"ה ..
כידוע איז די די מיניט זיינען מרמז אויף
די די טוגיט וואס זיינען דא צוישט בא
אונז ..

... וואס כל שבת איז בדוגמת "יום שכוו
שבת" ⁷⁵ ..
... נעט זיך פון אויבערשטן - "מאטן היא
מנוחתס", ביז דרגת המנוחה דיים שכוו
שבת ומנוחה לחמי העולמים ..
... אונז וויבאלד איז שבת נעט א eros אידין

ברכה לתל', עיוהכ"פ, לפני כל נdry, ה'תשמ"ג – על הגהה

נדרי, ה'תשמ"ג.

ויבדר גו" דבר גו" יברך גו" יאר גו" ישא גו" ושמנו גו" וגאנַי אברכסט.
עס זאל מקוים ווערטן בא יעדערן פון איינַ, אוון ביי אלפטען צוזעמען, די¹
אלע ברכות האמורות אין די "ברכה המשולשת בתורה הכתובה ע"י משה עבדך",
וואס דאס איין בחוספה זהה וואס יעדערער פון איינַ אלע צוזאמען
זיזיגען נכל געוווארן אין די עגנינעם וברכות האמורות גלייך נאך חפלת מנהח,
וואס אפיילו "אליהו לא געעה אלא בחפלת המנהה"², עאכט"ב א חפלת מנהח אין
אן עט רצון, ערבע יומם הקדוש, אוון וואס איין נאך חל ביטום הראשון פון פרשט
זומיזוח – די ברכה אין דער שליחות מיוחדת וואס יעדערער פון איינַ האט
אויף זיך, די פցזה דהו"י "זהיר טפי" – החפה ושקידה בתורה,
וואס זי איין תורה שטה, זוי עם שטייטט אין דעם שייעור חומש פון היינטיגן
טאָבּ (מייט וועלכּן מען דארך "לעבן", כמאמר פון דעם אלטן רבי³): "תורה צוה
לנו משה" –
זאל אין איינַ איינַ מקוים ווערטן די אלע ברכות האמורות לאחורי חפלת מנהח, מיט
די ברכות האמורות אין דער "ברכה המשולשת", מיט דער ברכה מיוחדת אויף הצלחה
רבבה ומופלגה אין החפה ושקידה בלימוד התורה, סיי אין גראָן דאָורייתא⁴ – ליפוד
הגבלה, סיי אין נספְתָא דאָורייתא⁵ – ליפוד פנימיות התורה, רזין דרָזֵקן דאָורייתא,
ובפרט זוֹי סִיאַזְיַה נחגה געוווארן ^{בפֿרְנְסְטְּגָן} ע"י תורה החסידות הכללית פון
בש"ט, תורה חסידות חב"ד פון דעם אלטן רבי⁶, אוון נשאים מללאָן בקומו ביז
גשייא דורךן ב"ק מ"וח אדמור"ר,
לערנען דאס מתוך חיים ואור ופנימיות, אוון אראָפְּרָעָנְגָעָן דאס אין אין אופן
פון גדול ליפוד שמביא לידי משחה⁷, משחה בעועל, לאסוקי שטעה אלייבא דהילכתא,
זונען אויפּן משחה בעועל (איין תורה גראָן) – הוספה בהתרמה ושקידה בלימוד התורה,
סיי בכתות אוון סיי באיכרות.
אוון דאס ווועט נאכמעד מונסיך זיין אין די אלע ג', עמודים שעלייהם העולם

... סיי אין נשמתא דאָורייתא – לימוד
פנימיות התורה, רזין דרָזֵקן דאָורייתא ..

בש"ד. ברכת כ"ק אדמור"ר שליט"א
להתלמידים שיחיו – ערבע יומם היכפורים,
בביהכנ"ס לפני כל נdry, ה'תשמ"ג.

ומוד - אנהויבנדייך פון עולם קבן זה האדם, "אתם ערוגייכ אדים" ע"ש. אדמה
¹³ לעילוֹן, ביז ¹⁴ גומ עולם כבשנותך - אט מ'זאל נאכטער אוגבריגיטען דז וועלט אוניכ
 מקובל זיין פני משיח צדקנו בקרוב מפש.

ובמיוחד אז שנה זו האט זיין אונגעזהויבן מיט גו"ט של ראש השנה שחל להיוות
 נשבח, וזה כל עניינו שבת איין דער עניין פון עונגן.
¹⁵ און ¹⁶ ששבת איין עניינה - תורה, כהונ"ל דבלוי עלמא בשבח ניתנה תורה", ווי
 דער אלטער רבי איין מנאר או דאמ איין דערפער וואס "היבינו הר" -
 זאל דאם נאכטער מוסיף זיין איין ליפוד התורה מהווע מונוחת הנפש ומונוחת
 הגוף,

און דורך דערויף אויך אראנברענבען מונוחה אמריתheit בכל העולם כלו,
¹⁷ אנהויבנדייך פון "חכמיה" העולם - ארץ הקודש, "אשר בו" מיד עיניכ ה'
 אלקיך בה פרישת השנה ועד אחרית שנה",
 ושם שותה "כל העולם כלו" - זאל די מונוחה אויך נטש וווערן לכל בני
 ישראל במושבותיהם בכל מקום אהם, אז עס זאל זיין א מסעד ומאב פון "(הי)"
¹⁸ און במושבותם", ביז - "וואולך אהם קומפיות" - מזאל שטיין "בקומה זוקפה",
¹⁹ "וביד רמה".

און גרייטן זיך, "וחלמודו בידו", גו ליפוד התורה מפני משיח צדקנו,
²⁰ וואס דעמולט ווועט זיין "תורה חדשה מאה' מאה'".
²¹ זואס דאם ווועט נאכטער צואילין דעם "אחיםנה" איין אין אופע פון "ארו עס
 ענגי שמיא" - בגודלה האמיתית והשלימה פ"ג משיח צדקנו,
 וכאמור "חלמודו בידו", סי' גונלה און סי' חסידות, און אויך - זייןענדיך
²² "נדמות להאריך" - "חלמודו בידו" פון די אלע אויך וועלט איר האט משפייג געוווען
 און זיינט משפייג און ווועט משפייג זיך, מהווע שבחה וטוב לבב - און אויך זיך
 זאלן וווערן טופח על מנה להספיח, "נדמות להאריך",
²³ זואס דאם ווועט נאכטער צואילין דעם "לכד גדרנעה באור הווי", וואס ווועט
²⁴ אראפ ²⁵ זומען און מבל זיין דעם הייפן האור וואס געפינט זיך איין ווועט הכל
 מקומ שטוא, ואדרבה - עס ווועט זיין ²⁶ עז "לילא כיום יאיר", אהמפעכה השוכא

... מבטל זיין דעם היפך האור וואס געפינט
 זיך איין ווועט,ocab כל מקום שהוא, ואדרבה
 - עס ווועט זיין ²⁷ עז "לילא כיום יאיר" ..

... און בשבת איין עניינה - תורה ..
 ... און גרייטן זיך "ותלמודו בידו" ..

לנחותך זמרינו למחזקו.

אנחו יבנדיק פון דעם עניין בפסחון, און גאנך אין די לעצטע טאג פון גלוות

וואל שוין זיין ³⁰ ער "ליללה ביום יאיר", ביין בגשמיון מסח, בכל עניינים פון

^{איך צוין עלייה}
בריאות הנשמה, ומתרן שמחה וסוב לבב,
^{ארען}

אונ דורך דעם-נאכמער צואילן דעם אדריסגיין פון גלוות אין אין אונפן פון

³¹ קהיל גדול ישובו הנה", ומלכם בראשם, און זוי מזאוגט אויר אין דעם שייעור פון

היינטיקן שאג: "ויהי בישורון מלך - וואס דאם איז אויר כויל דעם עיקר עניין

³² המלך - מלכא משיחא - בחטאך דאשי עם חד שבטי ישראל",

בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח אדקנו, במירה בימינו מסח.

אונ דאם אלץ זאל נכלל וווערן אין דער התימה טובה וגמר התימה טובה לשנה

טובה ומוקה בטוב הנראת והונגת למטה מעשרה טפחים, אנחו יבנדיק פון חורה

ומצוותי", און "בבל דרכין דעהו" ביין "כל מעשר/³³ לשם שמיט", ושבחה ובראה לבב.

אונ כן יהי רצון.

... זאל שוין זיין ער "ליללה ביום יאיר" ... און דורך דעם אלעם נאכמער
צואילן ..

1) סִנְדָּר נְשִׁיאָה כְּפִים.

1) סזכ' ברכות נשיאת כפים.

בג"ה

זקירות ערבות יום המכפרדים הבעל"ט - חננו מוציאים לאור קונסרט ברכות, הכו"ל:

ברכות כ"ק אדמור"ר שליט"א בערב יום המכפרדים ה'תשמ"ג (שכיבתו היהת ביום א' פ' ברכתה), כבקביעות שנות זו: א) לאחרי תפלה מנהת, בבית הכנסת; ב) לחתמראות שיהיו,

בכוח האמת - לטני כל נדרי.

וכהו חותמת - מדפסים אלו ברכת כ"ק אדמור"ר שליט"א לחנורחים שיחיו, בעת

ביקורו בסוכה - ג'יל א' דאג הסוכות ה'תשמ"ג.

מערכת "אוצר המגידים"

חותם ז' שנות טשין
ברוקלן, ג.ג.

ג'יל א' דאג ז' שנות טשין
בוקלן ז' שנות טשין
ג'יל א' דאג ז' שנות טשין
ג'יל א' דאג ז' שנות טשין

פתח דבר

[1] בתאריך הפתח-דבר, כתוב:

עש"ק (ת)שובה, היתה זו שנות משיח

[2] בקשר להפיסקא ע"ד ברכת ליל א' דחג הסוכות להארחים שיחיו – שאלו המניחים: שיחה זו הוגה ע"י כ"ק אדמור"ר שליט"א בשעתן, וכتب אצ' כ"ק אדמור"ר שליט"א "לזה" בחוברת בפ"ע ביחד עם דעריווהכ"פ וכוכו" (ולע"ע לא ייל). لكن צרפנו זה כאן. האם נכון?". כ"ק אדמור"ר שליט"א מחק תיבת "האם" וסימן בacz תיבת "נכון".

במס' ד.

מצוי"ב הברכות דעתך יהכה"פ תשמע"ג. וכותב אז כ"ק אדמו"ר שליט"א להו"ד בחוברת בפ"ע (אבל בפועל לא הוגה בשעתם). ~~ואולי~~ ^{כדי} להראת ערב יהכה"פ הביע"ג (שקביעותו הוא לקביעות שנה החורא, יום א' פ' ברכה).

משמעות שאלת המנחים

בmeaning לשאלת המנחים (בשנת תשמ"ז) : "מצוי"ב הברכות דעתך יהכה"פ תשמע"ג. וכותב אז כ"ק אדמו"ר שליט"א להו"ל בחוברת בפ"ע (אבל בפועל לא הוגה בשעתם). ואולי כדי להו"ל לkratet ערב יהכה"פ הביע"ל (שקביעותו הוא קבועות שנה ההיא, יום א' פ' ברכה)" –

כ"ק אדמו"ר שליט"א מחק תיבת "וואולי", וסימן בהז' וביגול תיבת "כדי".

ספרוי — אוצר החסידים — לוייבאויזיטש

ברכות

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א

שניאורסאהן
מלוייבאויזיטש

ערב יוכ"פ —ليل אל' דחה"ס
ה'תשמ"ג

יצא לאור על ידי מערכת

"אוצר החסידים"

ברוקלין, נ.י.

๗๗ איסטערן פארקווי

שנת חמישת אלפים שבע מאות ארבעים ושבע לבריהה

בס"ד.

פתח דבר

לקראת ערב יום הכהנים הבעל"ט — הגנו מוציאים לאור קונטרס ברכות, הכולל: ברכות כ"ק אדמור"ר שליט"א בערב יום הכהנים ה'תשמ"ג (שקביעותו הייתה ביום א' פ' ברכה, בקביעות שנה זו): א) לאחרי תפלה מנוחה, בית הכנסת; ב) להתלמידים שיחוי, בית הכנסת — לפני כל נדרי, ובתור הוספה — מדפסים אנו ברכת כ"ק אדמור"ר שליט"א להאורים שיחויו,بعث ביקרו בסוכה —ليل א' דחג הסוכות ה'תשמ"ג.

מערכת "אוצר החסידים"

עשיהם יחשיבוין, זו תפא זו שנות מפיה
ברוקין, ג. ג.

בש"ד. ברכת כ"ק אדמור"ר שליט"א ערבי יום הכפורים

בבית הכנסת אחרי תפלה מנהה, ה'תשמ"ג

— זיינען דא אויר איצטער בזמנן הגלות,
ווארום סאיין דאך «ונשלמה פרים
שפטינו».

ואדרבה, בזמנן האגדות קומט נאך צו
אין דעת א מעלה? און יעדער איד גופא
אייז בדוגמתה כהן גדול, און ער בעצמו
גייט ארין אין קדש הקדשים
(ברוחניות), און ער בעצמו טוט די אלע
עכודות דיווהכ"פ ביז די עבדה הци
פנימית דקה מן הדקה.

אייז וויבאלד און בערב יו"כ אייז שווין
דא מעין הענין דיו"כ (כניל) — אין דאך
א זיכערע זאך, און נאך בערב יו"כ וועט
שווין זיון די התעוררות רחמים רבים
דורר תשובה עילאה [וואס עיקרה
ושלימותה אייז ביוהכ"פ, ועוד"ז בערב
יו"הכ"פ].

און וויבאלד און תשובה עילאה אייז
בשםחה רביה, און פארובונדו מיט לימוד
התורה⁶ [וואס דאס גיט צו נאכמער אין
דער שמחה (בהתשובה), ווארום תורה
אייז דאך פקודתי ה' ישרים משיחי לבני],

6) והשע. יי. ג. וראה בארכחה שחת בת שובה
התשמ"ג.

7) דקלקלתינו זו היא תקנותינו (עד שבת פ. ב.)

8) גם התשובה דכל עשיית היא תשובה בדגא
געילית [בלשון המכבים ליל תשובה פ"ב הי' «פה
ביוירטּה】 תשובה עילאה (וראה בארכחה לפוייש חיט
ע. 221. ח"ד ע. 145). וכמיון שבעשרה ימים אלו
גופא «יום הכהנים (דוקא) הוא זמן תשובה»
(רמב"ם שם הי') — נמצא, שעיקרה ושלימותה
התשובה זו (תשוע) הוא ביוהכ"פ.

9) אגוזית פ"א (קא, רע"א).

10) אגוזית ספ"ח ואילך.

11) תהילים יט. ט. תענית ל. טע"א. טשו"ע או"ח

ריש תנך.

א. אויף ערבי יום הכהנים שטייט
בל האוכל ושותה בתשיעי כ"י כאילו
התענה תשיעי ועשירין⁷ — איז דערפונ
פארשטיינדיק, איז בשעת מגעפנט זיך
טוועז זיך אויף (דורך די אכילה ושתי⁸
בערב יו"הכ"פ) די ענינים וואס טוועז זיך
אויף ביום הכהנים (כולל אויך די
ענינים וואס טוועז זיך אויף מצד עצומו
של יומם⁹).

ביום הכהנים זיינען אלע אידן
(יעדער איד און אלע אידן) «דונגמת
מלאכיה הרשתת¹⁰». און בשעת איז אידן דא
לטמא, NAMES ב גופים, שטייען איז איז
אופן פון מלאכיאם — איז דאך מובן, איז
די באקומו דעם אלע זיעירע
הצרכותי פון דעם איזער אידן מיט אלע
וואס ער נויטיגט זיך, מידז' המלה
הפתוחה הקדושה והרחבה,

ובפרט נאך איז ביו"כ גיט אירין דער
כהן גדול איז קדש הקדשים און איז
מקטר קטרות «דקה מן הדקה¹¹», און ער
טוט עס אלס בא כה און שליח פון
יעדער אידן און פון אלע אידן. וואס די
אלע ענינים (כניתה להקה¹², הקטרת
הקטורת דקה מן הדקה) — ברוחניות

1) יומא ט. ב. וש"ג. טשו"ע ושו"ע אדה"ז או"ח
סתורי.

2) שביעות יג. א. וש"ג. וראה בארכחה לקויש
ח"ד ע. 1150, דגם לרביבנו הוא כן.

3) שו"ע אדה"ז או"ח סתרי"ס ט. סתרי"ט ס"ט.
ס"ז.

4) גוסח ברהמיא.

5) יומא מה. ב.

אוון דערנאר אוון דער ממשיך (אוין דעם שיעור חומש) "תורה צוה לנו משה מורה קהילת יעקב"¹⁹, או דאס וואס אידן האבן מקבל געווונן די תורה ווי זי אוין צוואמאו מיטון אויבערשטן [ווארטום ס'איין], "אנא נפשי כתביית יהבית"²⁰, או איזן דער תורה וואס דער אויבערשטער האט געגעבען די אידן האט ער אריינגע-שריבו איזן אוון אריינגעגעבען זיך בעצמו], אוין עס איזן אוון פון "מורשה" צו יעדער איינעם אוון איינע וואס געהערן צו, "קהילת יעקב" — ירושה נזחית²¹ צו יעדער אידן עד סוף כל הדורות.

אוון כל עניינים אלו חזרץ זיך איבער בכל שנה ושנה אוין דעם זמן פון מתן תורה, כולל אויר דעם טאג (יוהכ"פ) וואס ניתנו בו לוחות האחרונות,²² ובפרט נאך אוין די לוחות האחרונות אוין צוגעקמען (אוין תורה) אויר די מעלה פון תשובה²³, בין צו תשובה עילאה.

ובפרט נאך וועו די קביעות פון ערבי יוז"ב אוין ביום הראשון פון פרשה וזאת הברכה (כbeschנה זו), וואס מען לערנט אוון מען לעבט²⁴ מיט ענין פון "ה' מסיני בא גו'" אוון "תורה צוה לנו משה מורה קהילת יעקב".

ג. ס'איין דאר המשעה הוא העיקרי²⁵
— אוין דער עיקר (אוון תבלית) פון כל

אוון תורה אוין דער "cosa של ברכה"²⁶, די כל' צו אלע ברכות²⁷ — וועט דאר זיכער יעדער איז באקומו נאך בערב יוז"ב די חתימה אוון גמר חתימה טוביה, בכל המctrיך בגשמיות וברוחניות, בטוב הנראה והנגלה.

ב. אוון דעם קומט צו נאך אוון עניין מיחיד בשנה זו, וואס די קביעות פון ערבי יוז"ב אוין ביום הראשון פון פרשת וחתמת הברכה, וואס גלייך אוין דער התחלת דהפרשה (— פון דעם שייעור היומי²⁸) ווערט דערציילט זוכטן של ישראל²⁹ — "ה' מסיני בא וווח משער למwo הופיע מהר פארון גור"³⁰, או בשעת מית איזן "הזהירה הקב"ה על כל אומה ולשון ולא קבולה", אוון אידן זייןען גע-וועו די אינציקע וואס האבן מקבל גע-וועו די תורה³¹, אוון אוין א אופן פון נעשה ונשמע.

וואס דאס אוין דאר דער זכות וואס מען דערמאנט בר"ה, כמבואר בארכוב איז דעם משל הידעו אויף תק"ש פון דעם אהוב ישראל המפורסם ר' לי יצחק בארדיטישעוווער³².

(12) ראה סדרת תש"ה ע' 73. תש"ט ע' 73 (הא).

תש"א ע' .87.

(13) דוחמש — דשיעורי חתימת (חומר, תלמידים, תנאים) הדודים.

(14) כסמי (חווקותי כו, ג) אם בחוקותיו גו' שתהיינו عملים בתורה כי (ראשי מתייחס לה"פ שם)

— ומתי גשמכים גו'.

(15) שלכו "כדי הם כי שתחול עליהם ברכחה" (פרש"ז פרשנותו ל, ב).

(16) פרשנותו שם.

(17) ע"ז ב. סעיף. פרש"ז (מספרי) עה"פ.

(18) המשך וכמה תרל"ז פ"ע. וראה דזה איזן עולם דיזם ב' דרידה היחסמג' (קדמת, החשמי) שישותה תש"ב ע' 29 ואילך).

(25) אבות פ"א מיל'.

חתימה און גמר חתימה טובה בונגע לעניינים הגשיים²⁹ (או זיין טובים ומארים בטוב הנרא והנגלה).

און בשעת או דער אויבערשטער גיט איזן גשמיוט, מאכן איזן פון די גשמיוט רוחניות (כפתגס הידע פון רבותינו נשיאינו³⁰), ואדרבה, וויבאלד או די דירה לו ית' וווערט אויפגעטאן דוקאopathologischen Zustand, אין תחתון שאון תחתון למטה ממנו³¹ — אין בשעת או איזן מאכט פון זיין עניינים הגשיים אַ דירה צום אויבערשטאן — דורך דעם וואס די עניינים הגשיים בריגנגן אים צו פאר- בינדו זיד מיטו אויבערשטאן (נאכמער ווי פריער), דורך לערנוו תורה נאכמער ווי ער האט געלערנטן פריעע, דורך מוסיף זיינו איזן תפלה (וואס עניין התפללה איזן התחרבו³² מיט דעם צו וועמען מאין מתפלל), און דורך מוסיף זיין אין קיום המצאות (מצואה מלשון צוותא וחיבור³³) —

ווערטעס די אמרתע דירה לו ית', לו לעצמותו.

און דאס איז מוסיף נאכמער אין די המשכה והשפעה מלמעלה, ואורום ווי באלאד או ער פאריבינדט זיך, און בא- קומט די השפעה, פון דעם אויבערשטאן בעצמו — איזן דאך "באור פניע מלך חיים"³⁴, או סאיין ניטה קיינע צמצומים

הניל, או עם קומט אראפ איזן מעשה בפועל, איזן עולם העשי, איזן אַ חתימה און גמר חתימה טובה, סיי ברוחניות סיי בגשמיוט, און סיי בגשמיוט סיי ברוח- ניות, און ברוחניות ובשמיוט גם יחד. ובפרט איזן דעם עניין שהזמן גרמא, או דער אויבערשטער העלפט יעדרען און יעדרען בתוך כלל ישראל, או די התעוורות תשובה זאל זיין אַ התעוורות אמתית, און או די תשובה זאל זיין איזן או אופן פון אַ פעולה נמשכט בכל השנה כולה.

און בשעת או די תשובה ווערט נ משר בעכל השנה כולה, פועלטעס איז איז איז די מעשים דכל השנה, או זיין זיינע מעשים דתומ"ץ, און איפילו די מעשים בדברי הרשות ("מעשיך") טוט ער זיין ("לשם שמי"²⁷, ביז) און אַ אופן איז זיין עניינים טוביים ומארים,

סיי "טוביים ומארים" ברוחניות — מצד דערויף וואס זיין ווערט געטאנן "לשם שמי" ביז איזן אַ אופן פון "דעhero"²⁸, און איז איז "טוביים ומארים" בגשמיוט — או איזן אלע מעשים איז דא די ברכת ה' בטוב הנרא והנגלה.

ד. וויבאלד או המעשה הוא העיקר (כנ"ל) איז איז עולם העשי גופא איז דער עיקר די מעשה בפועל בגשמיוט — איז מובן, או דער עיקר איז די

(29) ועד המובא בלקויות ר' נט, ב מהגחות מימוניות הל' תשובה פ"ג הא' (בונגע לריה).

(30) "היום יום"כו טבת כו אלל. אגרות קודש אדמורי מהורי"ץ היה ע' לה.

(31) תניא פליין.

(32) ד"תפללה היא מלשו חברו כמו נפתחי נפתחי... החולל כלו חוסך (תנ"א תרומה עט, סע"ד. וראה הערכה בסמה"מ תש"ט ע' 79 (השני)).

(33) לקל"ת בחוקותי מה, ג. וככ"מ.

(34) משלי טז, טה.

(26) וכידוע הפירוש בלשונו חולל תשובה ומעשים טובים" (אבות פ"ד מ"ז) דע"י קידמת התשכחה המעשים נעשים טובים ומארים (לקויות מטבח פ, א. שמע"ץ פה, א. שח"ש י, ג).

(27) אבות פ"ב מ"ב.

(28) משלו ג, ג. וראה רמב"ם הל' דעת ספ"ג. טוש"ע אויח' סרלא"א. ש"ע אהדי אויח' סקנץ.

שעבד כל ימי חייו, אין עליה לשratio ומקורה, אונ פון דארטן וווערטעס נэмישר אונ פועלטס ביז למטה מטה, «פועל³⁸ ישועות בקרב הארץ»³⁹ אין מאכאר מעלה תענוג הבורא מובן או דער תענוג דנברא פאראינציגט זיך מיט תענוג הבורא.⁴⁰

ביז או דאס (דער יהוד פון תענוג דנברא מיט תענוג דבורא) אין און אונ אופו גלווי בכל סדר ההשתלשות, פון גבואה גבואה ביוטר ביז או תחתון תחתון ביתר.

אונ דאס או מוסיף נאכמער הצלחה אוין דער בעודה פון ערבי יה"כ אלס הכהנה צו יה"כ, אונ אויר אוין די בעודה קדושה פון יומס הקדוש (יוהכ"פ) גופה, אונ וויבאלד יוהכ"פ «נק' ג'יכ' ראש השנה» (זוי דער אלטער רבבי בריניגט אוין לקותי), און דער צ"צ אוין מצין⁴¹ (או דאס וואס יו"כ נק' ראש השנה, אוין עס) «bihzokal besi' mah», וואס יחוזקאל אוין פארכונדו מיט מעשה מרכבה), ואדרבה, יהכ"פ אוין ראש השנה בבח"י פנימיות⁴² — וווערטעס נэмישר פון יהכ"פ אוין כל ימי השנה,

אונ אוין די ימים וואס זייןען פריער (פאר יהכ"פ), ואראום וויבאלד אוין קדושה אוין למעלה מהומן, פועלטעס אויפון עבר,

מדידות והגבילות וכיו"ב, אונ סאיין אתרחבות אמיתית למעלה מכל מדידה והגבילה.

ה. נאר א עניין מיוחד בשנה זו — או די התחלת אונ «ראש» (קאפ³⁵ פון דעם יאר אוין געוועז בשבת, וואס עניין פון שבת אוין עונגה. ביז או יעדער עניין (וואס עס זאל נאר זיין) אויב מיטטעס בשבת, אוין דאס א עניין פון עונגה.

אוון נוסף צו דעם עונגה וואס אוין דא בשבת מצד עצמו, האט א איד בכח צו מוסיף זיין בשבת נאכמער עונגה — «וקראח לשבת עונגה», «המנונג את השבת»³⁶.

אוון וויבאלד או דער «ראש» פון דעם שנה אוין געוועז בשבת (עונגן), וווערטעס אונז נэмישר אוין כל ימי השנה, אוון וווערט א שנה של עונגה, עונג און אלע דרגות, ביז אוין דרגא הצעי תחתונה, אוין עשיי בפועל ממש, או דער אויבער-שטייער גיט יעדער אידז און אלע אידז כל עניין עונגה, ביז אוין גשמיות כפשותו, אוון כאמרו ליעיל (סעיף ד') או א איד מאכט פון גשמיות רוחניות, או די אלע ענייני עונג בריניגגען אים צו (מוסיף זיין אוין עבודת ה', אונ) גורם זיין עונג להקב"ה — נחת³⁷ רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני.

אוון ווי דער רבוי מהר"ש [וואס בשנה זו אוין מאה שנה להסתלקות הילולא שלה, וואס דעמאלאט אוין כל עבדתו

(38) לשונו הכתוב — תהלים עד, יב.

(39) ראה בpsi אגהייס ס"ז וביאורי ס"ז כת.

סידור שער הלג בעומר (דש, רעג), ועוד.

(40) ראה המשך וככה תרלווי פיב' שם ישראל יקבלו מעונג נחיר דיבורא.

(41) דורות ר' ר' נה, א. ס"ד, א.

(42) בלקות שם ס"ד, א.

(43) לקות שם נה, א.

(35)eah לקיות תפוא מא, ג. נצבים מג, א. ר' ר' נה, א. עט"ר מחלתו, ובכ"מ.

(36) שיע"ר נה, ג'. שבת פיח, סע"א. ובכ"מ. וראה בארוכה ד"ה יוז"ש של ר' ר' ער בער ר' החמשג (קה"ת, ה"תשמ"ז) סעיף ג.

(37) תובי ופרש"ץ עה"פ ויקרא א, ט. ספדי ופרש"ץ עה"פ פינחס כה, ח.

חתימה און גמר חתימה טוביה בנווע
לענינס הגשמיים²⁹ (או זוי זינגען טובים
ומאררים בטוב הנראה והנגלה).

און בשעת או דער אויבערשטער גיט
אידן גשמיוט, מאכו אידן פון די גשמיוט
רווחניוט (כפתגס היזוע פון רבויטינו
נשייאנו³⁰), ואדרבה, וויבאלד או די
דירה לו יית' ווערט אויגעטאן דוקא
בתחזונים, און תחנון שאון תחנון
למטה ממןוו³¹ — און בשעת או איד
מאקט פון זינגען ענינס הגשמיים אַ דירה
צום אויבערשטן — דורך דעם וואס די
ענינס הגשמיים ברידינגען אים צו פארְ
בינדו זיך מיטו אויבערשטן (נאכמער ווי
פרער). דורך לערנען תורה נאכמער ווי
ער האט געלערנט פריער, דורך מוסיף
זיין אוּ תפלה (וואס ענין התפללה און
התחרבות³² מיט דעם צו וועמעו מאייז
מתפלל), און דורך מוסיף זיין אין קיומ
המצוות (מצוה מלשון צוותא
וחיבור³³) —

ווערט עס די אמת'ע דירה לו יית', לו
לעצמותו.

און דאס איז מוסיף נאכמער אין די
המשכה והשפעה מלמעלה, ווארום ווי
באאל אוּ ער פאריבינדט זיך, און באָ
קומט די השפעה, פון דעם אויבערשטן
בעצמו — איז דאָך "באור פנִי מלך
חויס"³⁴, או סאי ניטא קיינע צמצומים

הנ"ל, אוןעס קומט אראָפ אין מעשה
בפועל, אין עולם העשי, אין אַ חתימה
און גמר חתימה טוביה, סי' ברוחניות סי'
בגשמיוט, און סי' בגשמיוט סי' ברוח
ניות, און ברוחניות ובגשמיוט גם יחד.
ובפרט און דעם ענין שהומן גראָם, און
דער אויבערשטער העלפט יעדערן און
יעדרע בתוך כלל ישראל, און די
הטעורנות תשובה זאל זיין אַ התעוורנות
אמיתית, און אוּ די תשובה זאל זיין און
און אופן פון אַ פעולה נמשכט בכל השנה
כלול.

און בשעת אוּ די תשובה ווערט נמשך
בכל השנה כולה, פועלטעס אוּיך אוּיך
די מעשים דכל השנה, און זוי זינגען
מעשים טובים ומאררים.²⁶ סי' די מעשים
דתוֹמֶעֶץ, און אָפְּלוּ די מעשים בדברי
הרשות ("מעשיך") טוט ער זוי ("לשם
שמים"²⁷, בז) איז אַ אופן און זוי זינגען
טובים ומאררים.

סי' " טובים ומאררים" ברוחניות —
מצד דערוף וואס זוי ווערט געטאָן
"לשם שמים" בין און אַ אופן פון
"דעהו"²⁸, און אוּיך " טובים ומאררים"
בגשמיוט — און אָלָע מעשים און זאָ
די ברכת ה' בטוב הנראה והנגלה.

ד. וויבאלד און המעשה הוא העיקר
(כנ"ל), און איז עולם העשי גופא איז
דער עיקר די מעשה בפועל בגשמיוט
— איז מוכן, און דער עיקר איז די

(29) ויעיד המובא בלקויות ריה נט, ב מגהחות
מיימוניות הל' תשובה פ"ג הא (בנוגע לר'יה).

(30) "היום יוס" כו טבת. כו אלול. אגדות קודש
אדמור' מהורייצ' חייא ע' לד.

(31) תניא פליין.

(32) ד"תפללה היא מלשו חבור כמו נפתחו
נטלית... הטופל כל' חרס (תניא תרומה עט,
סעד). וראה הערכה בסה"ת תש"ט ע' 79 (השני).

(33) לקית בחוקות מה, ג. וככמ'.

(34) משלי טז, טה.

(26) וכידע הפירוש בלשון חז"ל "תשובה
ומעשין טובים" (אבות פ"ד מ"ז) דע"י קידימת
והתשובה המעשים נעשים טובים ומאררים (לקויות
מטות פב, א. שמע"ץ פה, א. שהש יג, ג).

(27) אבות פ"ב מ"ב.

(28) משלו ג, ו. וראה רמב"ם הל' דעות ספ"ג.
טוש"ע אוחז סרלי. שו"ע אוחז אוחז סגן.

שעבד כל ימי חייו, איז עולה לשratio
ומקרו, און פון דארטן וווערט עס נמישך
אונ פועלט ביי למטה מטה, "פועל"³⁸
ישועת בקרב הארכץ³⁹ איז מבאר
מעלת תענוג הבורא מובן או דער תענוג
דנברא פראיאיניציקט זיך מיט תענוג
הבורא.⁴⁰

ביי או דאס (דער ייחוד פון תענוג
דנברא מיט תענוג דיבורא) איז און או
אופן לילוי בכל סדר ההשתלשות, פון
גבוח גבוחה ביותר ביי אין תחתון
תחתון ביתור.

און דאס איז מוסיף נאכמער הצלחה
איין דער עבודה פון ערבית יהה' אלס
הכהנה צו יהה'כ, און אויר איין דער עבודה
קדושה פון יום הקדוש (יוהכ"פ) גופא,
און וויבאלד יוהכ"פ "נוּק גַּכְּ רָאשׁ
השנה" [וְיִדְעֵר אֶלְתֹּעֲרֵר רָבִּי בְּרִינְגָּטָּן
איין לְקוֹתְתִּי], און דער צ"ז איז מציון⁴¹
(או דאס וואס יוּכְ נָק מ"ח), וואס ייחוקאל
עס) "בְּחוֹזְקָאֵל בְּסִי מ"ח", וואס ייחוקאל
איין פארבונדן מיט מעשה מרכבה],
ואדרבה, יוהכ"פ איז ראש השנה בבחיה
פנימיות⁴² — וווערט עס נמישך פון
יוהכ"פ איז כל ימי השנה,
און איין די ימים וואס זייןעו פריער
(פאר יוהכ"פ), וווארום וויבאלד איז
קדושה איז למעלת מהזמו, פועלט עס
אייפן עבר,

(38) לשון הכתוב — תחלים עד, יב.

(39) ראה בכיי אגהי"ק ס"י זיך וביאורה, ס"י כת.

סידור שער הליג בעומר (דש, דיעג), ועוד.

(40) ראה המשך וכבה תלין פיב' שם ישראל

יבליך מענג נחיר דברא.

(41) דרשוי רה כת, א. סד, א.

(42) בלוקוט שם סד, א.

(43) לקות שם כת, א.

מידדות והגבילות וכיו"ב, און ס"אי א
התרכחות אמיתות למלعلا מכל מדידה
והגבילה.

ה. נאך א עניין מיוחד בשנה זו — איז
די התחלת און "ראש" (קאפ)³⁵ פון דעם
יאר איז געוווע שבת, וואס עניין פון
שבת איז עונג. ביי או יעדער עניין (וואס
עס זאל נאך זין), אויב מיטוט עס שבת,
אייז דאס א עניין פון עונג.

און נסוף צו דעם עונג וואס איז דא
שבת מצד עצמו, האט א איד בכח צו
מוסיף זיין שבת נאכמער עונג —
"וְקַרְאָתָּ לְשִׁבְתַּ עָוָגָ", "הַמְּנֻנָּג אַת
השבת"³⁶.

אייז וויבאלד איז דער "ראש" פון דעם
שנה איז געוווע שבת (עונג), וווערט עס
אווי נמישך איז כל ימי השנה, איז עס
ווערט א שנה של עונג, עונג איז אלע
דרגות, ביי איז דרגא הци תחתונה, איז
עשוי בפועל ממש, איז דער אויבער-
שטער גיט יעדער איז און אלע איז
כל עניין עונג, ביי איז גשמיות כפשוטו,
און כאמור לריל (סעיף ד') איז א איד
מאכט פון גשמיות רוחניות, איז די אלע
ענגי עונג בריגנצען אים צו (מוסיף זיין
אין עבודת ה', און) גורם זיין עונג
להקב"ה — נחתת³⁷ רוח להפני שאמרה
ונעשה רצוני.

און ווי דער רבבי מהר"ש [וואס בשנה
זו איז מאה שנה להסתלקות הילולא
שלו, וואס דעתאלט איז כל עבודות

(35) ראה לקות תפוא מא, ג. נצבים מג, א. ר"ה
נה, א. עט"ר בתחלתו, וככ"מ.

(36) ישעי נה, ב'. שבת קיה, סע"א. וככ"מ. וראתה
בארכבה ד"ה י"ט של ר"ה ערבע ר"ה החשמאג
(קהילת, התשומ"ז) סעיף ג.

(37) מוטס ופרש"ז עהכ' ויקרא א, ט. ספרי
ופרש"ז עהכ' פינחס כת, ח.

ישראל" ווערט) "ויהי בישורו מלך", דא מלכא משיחא⁴⁸, יבוא ויתגלה וגאלנו וויליכנו קוממיות לארצנו, בקרוב ממש.

ז. און דאס איז אויך ווואס מען האלט איז איז שטורעמען איז די לעצעט טאג און רגעים פון גלוות, און נסוח צום ענין פון אהבת ישראל דארף זיין אויך אהדות ישראל, און יעדער איז זאל זיך פאר- אייניצקן מיט אלע איזן צוזאמען — "כולנו כאחד".

און פון דעם ווערטעס נמשך איז אלע עניינים (מבצעים):

איין אהבת ישראל — ואהבת⁴⁹ לרעד כמור [וואס דאס איז פארבונדו אויך מיטן פירוש איז "רעך" גיט אויף דעם אויבערשטוט⁵⁰]:

איין חינוך — חינוך עצמו וחינוך זולתו:

און פון די צוויי עניינים כלליים (אהבת ישראל אוין חינוך) קומטעס דערנאנד אראפ בפועל איז תורה: איזן תפילין [וואס "הוקשה כל התורה כולה לתפilioן"⁵¹]: איזן מזותה: איזן זדקה: איז בית מלא ספרים — יבנה ותוכמי: איז כשרות האכילה ושתתי: איזן הדלקת נרות דשbatch קודש וויאט [כולל אויך הדלקת הנרות דיווהכ"פ, צוזאמען מיט ברכת "שהחינו וקיימנו והיגענו לזמן הזה"]; און איז טהרת המשפחה, וואס דאס (טהרת המשפחה) איז די

זעאקו"ב איז דאס פועלט אויפן הוה, או איפן עידך.

ג. בכדי צו מוסיף זיין נאכמער איז די ברכות והשפעות מלמעלה בכל הענינים האמורים לעיל — איז דאך ידוע⁵² איז די כי צו "ברכנו אבינו . . . באור פניך" איזו "כולנו כאחד",

וואס אויך דער ענינו ("כולנו כאחד") איז מודגש ביותר בשנה זו,

ס"י מצד די קביעות פון ראש השנה — יו"ט של ר"ה של להיות בשנה, ווארום בשבת זינגען אלע איזן בהתחדשות⁵³, בין איז אפילו אווא וואס איז בדרגת הכהן תחתונה איז שבת שטייט ער איז מעמד ומצב פון אמרת (אפילו בגין צו זיין דיבור בעהה⁵⁴ הגשמי): און ער ווערט פאראיינציגט מיט אלע איזן.

ס"י מצד די קביעות פון ערבי יההכ"פ, וואס פון די פסוקים פון דעם שייעור חמוש פון ערבי יההכ"פ דשנה זו איזו "ויהי" בישורו מלך בהתחасפ ראי עס יהוד שבטי ישראל".

און דעריבער איז בשנה זו דא א נתינת כה מיחודה עס זאל זיין "כולנו כאחד", וואס דאס איז משיך דעם "ברכנו אבינו . . . באור פניך" מיט דער גאנצער חווית אויך לעבעדיקיט און ליכ- טליך און שטורעם, בגין צו אלע עניינים.

ביז צו דער ברכה העיקרית — (או) דורך "בהתאסת ראשי עם יחד שבטי

(48) ראה תקווין תליין (עמ. טיעא). וראה גם אהית פרשנתנו ע' אמתנו, ע' איתתנו.

(49) קדושים יט, יט.

(50) פרשאי (דיה דעלך) שבת לא, א.

(51) קדושין לה, א.

(44) תניא פרק לב.

(45) להעיר גם מוה שזריך להשליל סוללות בכל שבת" (שו"ע אדרה א' אורח סר"ץ סג. ושם).

(46) ירושלמי דמאי רפ"ז.

(47) פרשנתנו לג, ה.

או מען וועט זיך האלטן בא תורה בשלימותה, צו מקים זיין אלץ וואס שטייט אין תורה, כולן אויך דעם צוויי התורה⁵⁸, או מען טאר ניט אונרירן דעם

בטחון פון אידישן ישוב,
וואס דער דין איינט אפללו בונגע צו
אידישע ישובים. אין חוץ לארכז⁵⁹.
ועאכ'ויכ איז מיטאר ניט אונרירן דעם
בטחוון פון ארץ ישראל (וואס אין דעם
זינגען נכלל אויך די ערטרער וואס זיין-
גען ניט אין די גובלות פון ארץ ישראל,
ויבאלד או דאס אין גונג צום בטחון פון
ארץ ישראל).

וואס דערבער וועט מען זיכער אן-
האלטן, ובתוכה, די אלע חלקים פון
ארצנו הקדושה וואס דער אויבער-
שטער האט שוין אומגעקערט צו איזון
ובפרט איז ער האט זיין אומגעקערט דורך
ニיסים גולויים.

אוון דורך דעם וואס מיעוט זיך
האלטן בא שלימות התורה, כולן אויך
דעם צוויי התורה (הנ"ל) צו האלטן זיך
בא שלימות הארץ בונגע צו די חלקים
פון ארץ ישראל וועלכע מהאט שוין
באקומען פון דעם אויבערשטן,
וועט דאס צו היילן נאכמער די גאולה
וואס דאו וועט מען האבן שלימות הארץ
בתכלית — גאנץ ארץ ישראל
לגבולהו, כולן אויך גלייך דערנאָר
(איחסנה) דעם ^{כמי} ייחוב ה' אלקיך
את גבולו⁶⁰.

זוזאמען מיט שלימות העם — או קיינו
איך (איפלו ניט קיינו אין אינציגער)

הקדמה צו "זורקתי"⁶¹ עליכם מים
טהורים וטהרטם", וואס אייז די הקדמה
צו דער גאולה האמיתית והשלימה ע"י
משיח צדקנו.

אוון דורך דעם וואס מען טוט אין די
אלע ענינים הניל, מייסד אויך אחדות
ישראל — הילט מען צו נאכמער דעם
איחסנה⁶² אוון דעם ווארו עט ענני
שמעיא⁶³ פון דער גאולה שלימה דורך
משיח צדקנו.

כאמור לעיל (סעיף ו') או "בהתאסה
ראשי עט ייחד שבטי ישראל" הילט צו
דעם ^{ויהי בישורון מלך} דא מלכא
משיחא, וואס ער וועט צו אומעןקליבן
אלע איזון, ארייסנעמען זיין פון גולות און
בירינגען זיין לארכזנו הקדושה, אוון אין א
אופו פון אלע איזון צו אומען, אהדות
ישראל — ^{קהל גודל ישבו הנה}⁶⁴,
"קהל גודל" ל' יחיד.

ה. אוון אויך אין די לעצטע רגעים
פון גולות איז ^{לא} ינום ולא ישן שומר
ישראל⁶⁵, אוון ער היה איזון בכל מקום
שם, וואו נאר איך געפינט זיך,

ועאכ'ויכ די איזון וואס געפינען זיך
אין ארצנו הקדושה, וואס זיין האבן אויך
דעם זכות נספה פון (דעם וואס גע-
פינען זיך איז איז ארט וואס) אוירה תורה
אוון גושא תורה⁶⁶, בין צום זיין ב"פלטראַן
של מלך".

(52) יחזקאל לג, כה. ולהעיר דעתנו זה שיר
במיוחד ליריב — ראה ימא פה, ב' במשנה.

(53) ישע' ט, כב. סנהדרין צת, א.

(54) דניאל ג, יג. סנהדרין שם.

(55) ירמיה (דויום ב) דר'הן.
בההפטורה (דויום ב) דר'הן.

(56) תהלים קבא, ד.

(57) ראה שבת טו, ב. גיטין ח, סע"א ואילך.

איו בשעת או דאס איי "בגדול זרען" (פון דעם אויבערשטן), איי "ידמו כאכון"⁶⁵, כאכון ממש, או נאך מער: "שבעה דרכים ינוסו לפניך"⁶⁶, ובמיילא וועט דאס ניט אונרין אפילו זיער (דאלה שנוסו) לעבן (ווי- בעל או "ינוסו"),
ויבאלא מען פירט זיך ע"פ הוראת התורה וואס "דרכיך" דרכיכי נועם וככל נתיבותיה שלום"⁶⁸, וועלן אלע עניינים זיין בדרכיכי נועם ובדריכיכי שלום,
בייז או דאס וועט בריניינגען שלום אויך איין וועלט (צווישן די אומות גופא), נאך איין די לעצעט טאג פון גלות,
ובנגע צו איזון, איין מען נאך מוסיף — "וכל בנין ישראל ה' אויר במושבות"⁶⁹ (נאך זיענדיק איין מצרים⁷⁰),
און נאך מער: "והו מלכים אומניך ושרותיהם מיניקותה"⁷¹, או נאך זיענ- דיך איין גלות, וועלן "מלכים" און "שרחותיהם" טאו אליך וואס עס היניגט אפ איז זיין, און טאו דאס בסבר פנים יפות, או יעדער איד זאל זיין איין אויפן פון "תפארת", ויבאלא ער געהערט צו "מלךכת"⁷² כהנים וגוי קדוש"⁷³.
וואס דאס (דרער יהס הניל פון אויה"ע צו איזון) קומט דורר דעם וואס איזון שטייען אויא אוז אופן או ניט נאך וואס זיין זיענעו ניט אראפגעפאלן פאר גוים

וועט ניט בליבינו ח"ז איין גוישקייט אוון גלות, ואארום "וואתס" תליךטו לאחד אחד בני ישראל, או דער אויבער- שטער בעצמו נעט או יעדער איזון פאר זיין האנט אוון נעט עם אරוס פון גלות.

אוון איין א אופן, או דער אויבער- שטער גיט מיט אים צוואמען — "את שבתקד"⁷⁴,

וואס דאס איין דאך דער עניין ואופן הגאולה, ביין צו שלימות הגאולה,

אוון כל עניינים אלו — אוון איין א אופן פון "חישנה", ובלשון הרמב"ם⁷⁵ — "מיד".

ט. אוון דורך דעם וואס מען וועט זיך פירן ע"פ הוראת התורה צו שטייען מיט א תוקף אויך ניט אונרין דעם בטחון פון ארץ ישראל — וועלן במיילא בטל ווערין די אלע עניינים בלתי רצויים (בדוגמת ווי תשובה עילאה), וואס איין תשוע⁷⁶ אוין (מלכתחילה) ניטה קיין ארט אויך עניינים בלתי רצויים⁷⁷.

או מ'ועט ניט דארפنو נוצץ די כל'י נשלה, ואארום די זידעה או מען האט די כל'י נשך אוין דאס אליאין וועט פועלין או "תפלל עליהם אמרת והפוך"⁷⁸, ויבאלא או מען טוט דאס (דעם האלטן די כל'י נשך וכ'ו) ניט מצד "כוחיו ועוצם ידי"⁷⁹ — נאך מצד דעם ציוויל פון אויבערשטן —

(61) ישעי כת. יב. וראה פרשי נזכרים ל. ג.

(62) נזכרים שם. וראה מגילה כת. א. פרשי ע"פ שם.

(63) הל' תשובה פ"ז ה"ה.

(64) דתשובה עילאה ענינה (בכלל) הוא והרווח תשוב גדי (סה"מ קונטרסים ח'א קלה, ב). ואפילו כשבה על חטא — הוא באופן שמתהפר למגוריצדיק מעיקרו (סה"מ תש"ה ע. 42).

(65) בשלח טו. טז.

(66) לשונו הכתוב — עקב ת. יז.

(67) תבואה כת. ג.

(68) משליכי ג. ז.

(69) נאך ג. בג.

(70) כי הגאולה עתה היא כימי צאתך מרארמ"צ

(מיכה ז. טו.).

(71) ישעניע מט. בג.

(72) יתרה יט. ג.

(73) ראה ובחים יט. רע"א ובפרש"י שם. וראהobarochka לדורש חכ"ד ע. 175.

דער מנוחה פון "יום"⁷⁹ שכולו שבת
ומנוחה לחיי העולמים".

וואס כל שבת ושבת איז בדורגת "יום
שכולו שבת"⁸⁰. און די מנוחה שבכל
שבת געטט זיך פון אויבערשטוטן —
"חאצן הא מאנוחתם"⁸¹, ביין דרגת
המנוחה דיים שכולו שבת ומנוחה לחיי
העולם.

און וויבאלד איז שבת געטט אראויס
אידזון פון הగבלות פון עולם (מקום
זמן⁸²), און אפללו כביבל פון די
הגבלות ווי זייןען מצע דיבורו של
הקב"ה (כידוע או שבת איז מעו מקבל
חוית פון מחשבתו של הקב"ה וואס איז
העכער פון דיבורו⁸³ — דעריבער, איז
"מנוחתם" פון אידזון דשבת, בכל מקום
(אויך בחויל) ובכל זמן (אויך בזמנ
הגלות),

או מדרעט א שנה טובה וMbpsרכת בכל
הענין⁸⁴.

וע"פ סדר הא"ב: אנהוינדייך פון שנות
אוריה. און דערנארך די אלע אנדערע
ענינים טובים וואס הויבן זיך איז מיט די
אנדערע אותיות פון דער א"ב,

ביז צו די ענינים טובים וואס הויבן
זיך איז מיט א תיזו: תשובה [ביז צו
שלימיות התשובה, וואס דאס איז דורך די
תשובה דעשירות, ובפרט די תשובה
דערב יהובכ"פ ודיווהובכ"פ⁸⁵], תפלה און
תורה.

אונ גוישקייט, נאר אדרבה, זיין שטייען
ב"קומה זקופה",

אונ דאס וואס זיין שטייען איז איז
אופן, איז עס (ניט מצד "כחוי ועווזט
ידי" ח'ג, נאר) מצד דעם וואס דער
אויבערשטוטן האט אוועגעשטעלט
אידזון איז איז אופן, "וואולד אטכם
קוממיות — ב"קומה זקופה"⁸⁶,

אונ ווי ער זאגט אויך איז היינטיקו
שייעור חומש⁸⁷, איז אידזון (יעדר איז און
אלע אידזון) זייןען "קדושים", איז האם
תיכו לרגליך ישא מדברותיך⁸⁸, איז אידזון
זייןען די איינציגע וואס האבן מקבל
געוווען די תורה, און דורך דעם גען
מאכט דעם אויבערשטוטן פאר א מלך
(כמבוואר בארכאה איז דעם פון ר'
ליוי יצחק בארדיטשעוווער⁸⁹, ווי דער
אייש חכם ונבון⁹⁰ האט געבראכט דעם
מלך לביית המלוכה און אוועגעשטעלט
איס על כסא מלכוות).

וואס האט א שייכות מיוחדת צו
ר"ה — "תמליכוני עליכם"⁹¹, איז אידזון
זייןען מכתיר (קרויינען) דעם אויבער-
שטוט ער זאל זיין א מלך, און זיין טוען
דאס בשמחה גדולה⁹².

ויז. וכאמור לעיל (סעיף ג'), איז כל
ענינים אלו קומו אראפ אין מעשה
בפועל, וואס המעשה הוא העיקר,
בפשטות ובגשימות. איז אידזון (יעדר
אידזון או אלע אידזון) האבן א מנוחה
אמתית, ביז א מנוחה וואס איז מעין פון

(79) תמיד בסופה.

(80) ראה המשדר תרץ"ע תקמ"ב ואילך. המשדר
תעריב' ח'ב ע' א'יקון. ועד.

(81) נסח התפללה — מנחת שבת.

(82) שעהיוה"א פ"ז (פב. א.).

(83) להלן יתרושי שבת שבת סוף ג' וככ"מ.

(84) ראה לעיל העירה.⁸

(85) בחוקתי בן, יג. תיזכ' ופרש' שם.

(86) לא, ג.

(87) לעיר ישראל הוא עם חכם ונבון⁹³
(אתחנן ד', ו').

(88) ר'יה טה א. לד. ב.

(89) המשדר ר'יה תשג' רפ"ב.

דער סימן און נתינת כה (נוסח) אויף
אחדות ישראל,
כידועי⁸⁵ און די ד' מינימ זייןען מרמו
אויף די ד' סוגים וואס זייןען דא בא
אידן, און דאס וואס מעו מאכט אלע ד'
מינימ אין מצוה מלשון צוותא וחיבור
מייטן אויבערשטן — איזעעס מרמז ווי
אלע פיר סוגים דישראל ווערן און
אנזעה אונת אוייף "לעשות רצונן",
וואס דאס (אחדות ישראל) היילט צו
נאכמער דעם "ויהי בישורו מלך" דא
מלכא משיחא (כנ"ל סעיף ו).
און דערנאר האט מעו גלייך די ישיבה
איין סוכת ערוץ של לוייתן⁸⁶,
במהרה בימינו ממש.

(87) ויקיר פיל, יב.

(88) ביב עה, א.

אנהייבנדיק פון דעם וואס מהאט א
הצלחה/דיקון ערבי יהכ"פ און א
הצלחה/דיקון יהכ"פ,
און דערנאר גיט מעו גלייך ארין אין
די ד' ימים שבין יהכ"פ לסתות, וואס
זוי זייןען כננד די ד' אותיות פון שם
הויבּ⁸⁷ (און אויך די עבודה דמים אלו
איי פארבונדו מיט תשובה עללה⁸⁸).

און בימים אלו גרייט מעו אויך צו די
סוכה מיט די ד' מינימ, וואס זוי זייןען

(85) שיחת מזיאו יוכ תשץ סייה (נדפס בסה"ם
תש"א ע' 42). אגדות קדש אדרoir מהורייצ' ח"א
ע' קzd. ח"ג ע' תפג.

(86) כידוע שפעם למחרת יהכ"פ אמר כי'ק
אדמורי (מהירוש"ב) נ"ע "איצטער ערשות דארפו
תשובה טא" (הובא ונתבאר בהקמה לנטורס צו
— נדפס בסה"ם תש"ט ע' 42. לקיש ח"ד ע' 400).
וראה לקו"ש ח"ד ע' 147 הערכה 31.

**ב"ד. ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א להתלמידים שיחיו
ערב יום הכפורים, בבייחנ"ס לפני כל נדי, ה'תשמ"ג**

כמאמר פון דעם אלטן רבייז⁶): "תורה
זויה לנו משה" —

וזל אין אידר מקוימים ווערטן די אלע
ברכות האמורות לאחרי תפלה מנהה,
מייט די ברכות האמורות איזו דער
"ברכה המשולשת", מייט דער ברכה
מיוחדת אויף הצלחה רבבה ומופלגה אין
התמדה ושקיידה בלימוד התורה, סי אין
ゴופא דאוריתאי — לימוד הנגלה, סי
אין נשטמא דאוריתאי — לימוד
פנימיות התורה, רזין דאוריתאי,

ובפרט ווי ס'אי נתגלה געוווארן
בזדרינו עי' תורה החסידות הכללית פון
בעש"ט, ותורת חסידות חב"ד פון דעם
אלטן רבייז, איזו נשיאים מלאי מקומו
ביני נשיא דורנו כ"ק מוח' אדמו"ר,

לערנגו דאס מתוד חיים ואור
ופנימיות, איזו אראפברענגען דאס איז איז
אויפן פון גדול לימוד שבמיא לדי⁷
מעשה⁸, מעשה בפועל, לאסוקי
שמעתה אליבא דהילכתא, נסוף אויפן
מעשה בפועל (אין תורה גופא) —
הוספה בהתמדה ושקיידה בלימוד
התורה, סי' בכמהו איזו סי' באיכות.

איזו דאס וועט נאכמער מושיף זיין איז
די אלע ג' עמודים שעלייהם העולם
עומד⁹ — אנהויבנדיק פון עולם לטון זה

וידבר גו' דבר גו' יבריך גו' יאר גו'
ישא גו' ושמו גו' ואני אברכם.

עס זאל מקוימים ווערטן בא יעדערן פון
אייך, איזו בי אלעמען צויאמען, די אלע
ברכות האמורות איזו די "ברכה
המשולשת בתורה הכתובה עי' משה
עבדך"¹⁰,

וואס דאס איזו בהוספה זהה וואס
יעדעערר פון איז איז איז אלע צויאמען
זינען נכלל געוווארן איזו די עניינים
וברכות האמורות גלייך נאך תפלה
מנהח

וואס אפליו "אליהו לא נענה אלא
בתפלה המנחה"², עאכוב' א תפלה
מנהח איז איז עת רצון, ערבע יום הקדוש,
איזו וואס איזו נאך חל ביום הראשון פון
פרשת "ואת הברכה אשר ברך משה"³,
ובמיוחד — די ברכה איז דער
שליחות מיוחדת וואס יעדעערר פון
אייך האט אויף זין, די מצוה דהויז זהיר
טפי"⁴ — התמדה ושקיידה בתורה,

וואס זי איזו תורה משה, ווי עס שטייט
איין דעם שייעור חמוש פון היינטיקון
טאגו⁵ (מייט וועלכו מעו דארף "לעבן"),

(1) ברכות נשיאת פנים.

(2) ברכות ג. ב. וראה בארכוה די' לעילם יהא
אדם והדר בתפלה המנחה כי' עוריית (סה"מ עוריית
ע. פב ואילך), תרצ"א (סה"מ קונטרסים ח"א רג, ב.
אלך), ובכ"ט.

(3) לא, א.

(4) שבח קית', ב. וראה אנגריך טוס", ס' השיחות
השנית ע. 22. לקודם הדי' תשמש, ב. וראה גם סה"מ
השיח ע. 240.

(5) לא, ד.

(6) "היום יום" ב' השוון, ספר השיחות תשכ"ב ע.
29 ואילך.

(7) זה"ג קגנ' א.

(8) ראה קידושין מ. ב. וראה הל' תית לאדהז
פ"ד ס'ג'ז.

(9) ראה יומא כה, א.

(10) אבות פ"א מ"ב.

או עס זאל זיון א מעמד ומצב פון "(הי)" אוור במושבות¹⁹, ביז — "וואולך אתכם קוממיות" — מיזאל שטיין "בקומה זקופה"²⁰, ובירד רמה²¹.

און גרייטן זיך "תלמודו ביידז"²², צו לימוד התורה מפני משה צדקנו²³, וואס דעמולט וועט זיון "תורה חדשה מאתי תצא"²⁴.

ואס דאס וועט נאכמער צואילן דעם "אחסנה"²⁵ אין אונ פון "ארו עס ענני שמיא"²⁶ — גאולה האמיתית והשלימה עיי' משיח צדקנו,

וכאמור "תלמודו ביידז", סי' נגלה און סי' חסידות, אונ אויך — זייןנדיק "נרות להאריך"²⁷ — "תלמודו ביידז" פון די אלע אויך וועלכע איר האט משפייע געווונן אונ זיט משפייע אונ וועט משפייע זיון, מתוך שמחה וטוב לבב — אונ אויך זיון ואלו ווערן טופח על מנת להטיף, "נרות להאריך".

ואס דאס וועט נאכמער צואילן דעם "לכו רגננה באור הווי"²⁸, וואס וועט

האדם", "אתם קרוין אדם"²⁹ ע"ש אדמה לעליון³⁰, ביז צום עולם כפשוטו — או מיזאל נאכמער צוגרייטן די וועלט אויר מקובל זיון פני משיח צדקנו בקרוב ממש.

ובמיוחד אונ שנה זו האט זיך אונגען היבין מיט יויט של ר'ה של להיות בשבת, וואס כל עניין שבת איז דער עניין פון עונגנ³¹.

אונ שבת איז עניינה — תורה, כמחוזל³² "דוקלי" עלמא בשבת נתנה תורה, ווי דער אלטער רבבי איז מאבר¹⁶ או דאס איז דערפֿאָר וואס "הײַן" הר'

זאל דאס נאכמער מוסף זיון אין לימוד התורה מתוך מנוחת הנפש ומנוחת הגוף,

אונ דורך דערויף אויך אראָפֿ בערגנגן מנוחה אמיתית בכל העולם, כולן,

אנהויבנדייך פון "חמצית" העולם — ארץ הקודש³³, "ארץ גוי תמיד עניין ה' אלקיך בה מרשות השנה ועד אחרית שנה"³⁴,

ומשם שותה "כל העולם כלו"³⁵ — זאל די מנוחה אויך נמשך ווערן לכל בני ישראל במושבותיהם בכל מקום שם,

(19) בא י, כט.
(20) בוחרות כו., ג. חוי ופרש״ עהפ.

(21) בשלח יד. ח.

(22) פסחים נ, א. ושג'. כדיוע הפירוש בוה (לקוטי) ואותחננו ג, ג. שהש' כב, ד. וככ'ם שעז' הלימוד בעהוו זוכם למלוד ולחשיג פנימיות התורה (בג'ע), ועי' מש' בתניא רפלאייל שעדי הוא בניגוד לתורתו של משיח (במשמעותם גם מלקיות שהש' שם), שהחכינה להו עיי' לימוד התורה, נגלה דמותה ופנימיותה הדרורית, בומו הגלות.

(23) ראה רבבאים הל' תשובה פ'יט הד. לקותין צו י, א. שער האמונה פניז. ועוד. וראה לקויש חביב ע' 77 העזרות 68-69, ושי' ג.

(24) ישע' נא, ד. ויקיד פ'יג, ג.

(25) ישע' ס, כא. סנהדרין צח, ב.

(26) דניאל ז, ג. סנהדרין שם.

(27) ראה לקויש חביב ע' 484. חי' ע' 310. חי' ע' 149. ועוד. וראה ספר השיחות תשא' ע' 140.

(28) ישע' ב, ה.

(11) תנומא פקדוי ג. תקוויז תפיסת (ק, ב). וראה אדריך פלא. קהיר פ'א, ד. ועוד.

(12) בימות סא. א.

(13) שליה ג, א, ב. רסת, ב. שא. ב. עשרה אמרות מאמר אם כל זה חיב' שלאי.

(14) ראה רבבאים הל' שבת פ'יל. טושיע אריה סרמבר בוניכש שם. שי' אדהז' איה שם. וראה מה'ר לרפז ע' דש וסהם תשא' ע' 130 בהערה.

(15) שבת פ, ב.

(16) תואיר ירוי ע, ג. ויקיד פח, א. ואילד.

(17) תענטן י, א.

(18) עקב יא, יב.

כולל דעם עיקר עניון המלך — מלכא³² משיחא³³ — בהתאוסף ראשיו עם יחד שבטי ישראל",
בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקו, במהרה ימינו ממש.

אוֹן דאס אליז זאל נכל ווערין אוֹן דער חתימה טוביה וגמר חתימה טוביה לשנה טוביה ומתקפה בטוב הנראה והנגללה למטה מעשרה טפחות, אוֹן הייבנדייך פון תורה ומצוות, אוֹן "בכל דרכיך דעה"³⁴ בי' "כל מעשיך יהיו לשם שמים"³⁵, ובשמחה ובכבוד לבב.

אמנו בו יהי רצון.

ארפאקומוּן אוֹן מבטל זיין דעם היפך האור ווֹס געפינט זיך אוֹן וועלט בכל מקים שהוא, ואדרבה — עס ווועט זיין "לילה כיום יאיר"²⁹, אַתְהָפָכָא השוכן לנהורא ומרירו למייתקו.

אנהייבנדיך פון דעם עניין בפשות, אוֹ נאָר אוֹן די לעצטעה טאג פון גלוֹת זאל שויין זיין "לילה כיום יאיר", ביז' ב蓋מיות ממש, בכל עניינים פון בריאות הגוף אוֹן בריאות הנשמה, ומtower שמחה וטוב לבב,

אוֹ דורך דעם אלעם נאָכְמָעָר צוֹ אַילְוָן דעם אַרְוִיסְגִּינוּ פון גלוֹת אוֹן אוֹ אָפָוּ פון "קהל גָדוֹל ישׁוּבוּ הנֶה"³⁰, ומלבם בראשם, אוֹן ווי מיאָגָט אוֹיר אוֹן דעם שיעור פון היינטיקוּ טאג³¹, ווּיר בישורו מלך — ווֹס דאס אוֹז אוֹיר

(32) ראה דרמי"צ מצות מנין מלך פ"ג.

(33) ראה הנסמן לעיל ע' 7 העירה 48.

(34) משלי ג. ו.

(35) אבות פ"ב מ"ב. וראה רבבי הל' דעות ס"ג. טוש"ע אויח' סרלא. ש"ע אזה' א"ח ספניא ס"ב.

(29) תהילים קלט, יב.

(30) ירמ"י לא, ג

(31) לב, ח.

לזכות
יוסף יצחק בן ברכה
לרגל יום הולדתו שלו
ביום ט' תשרי - ערב יום היכפורים
לאירועים ימיים ושניהם טובות

הוצאה מיוחדת עבורו:

בית הכנסת ובית המדרש
רחוב בית רביינו
- ליאנאוויטש -